

K A R D A S

MĖNESINIS SATYROS, JUOKŲ IR KRITIKOS ŽURNALAS.

Klerikalai ir tautininkai pyksta, spiaudosi ir grąšina socialistams, kodėl šie į jų Seimą nenori važiuoti, girdi, iš to bus: "bloga patiems socialistams." Iš kur pas juos tokia meilė prie socialistų? Gal daugiau donosų rašinės, dar uoliau pradės jų laikraščius ir veikėjus skusti, dar labiau šnipavimais pasižymės? Bet to viso socialistai nelabai bijosi, nes ar žinot koks likimas pasekė Judošių, Azevų ir visus cáro "ochrankos narius!"

Pasaulis navatnybių pilnas. Kalbant apie taiką; ne Romos papa ne Suv. Valst. prezidentas apie Lietuvą nė nepaminėjo, bet mūsų klerikalams papa vistiek esąs "caca," o prezidentas už tokį pat nepaminėjimą esąs "veve." Beibės, tikrai, ir gana, anot, to žagaro!

Pasirodo, kad tas garsus Lietuvos Landratas ir Lietuvos "Neprigulmybė," buvo išimtinai "Made in Germany," (Sufabrikuoti Vokietijoje), o Lietuvos Seimas—suvažiaivimas įvairių patįs save atstovaujančių ponelių, kurie gavo "imprimatur" nuo kunigų ir vokiškų žandarų. Nestebėtina, kad visi demokratiški Lietuvos elementai protestavo prieš tokį "Seimą," "Landratą" ir "Neprigulmybę," ir nestebėtina but, kad išgirstume jog Lietuvos kunigai vietoj "Bože Caria Chrani," dabar bažnyčiose giedotų:

"Heil Dir im Siegeskranz,
"Herscher des Vaterlands,
"Heil, Kaiser, Dir!"

Nesocialistiški elementai šaukia Jeremišiaus balsu ir siunčia dausų perkūnus ant Rusijos socialistų už tai, kad šie taip nedžentelmoniškai apsieina su buržuazais ir verčia anuos palepiais slapstyti. Kodėl jie neatsimena, kad laikuose kada buržuazija turėjo galybę, socialistai taipgi nebuvo su pirštinantėmis čiupinėjami. Katorgos, Sibiras, Kruvinasis Nedėldienis, kartuvės ir Laukaičiai bei Olšauskai—vis dar neužmiršta, neapkerpėjusios istorijos palaikai!

"Laisvė". bėdavoja, kad daugely lietuviškų kolonijų klerikalai yra stipriai susiorganizavę, ir kunigai pradeda pinti savo lizdus, o socialistai tarp savęs besivaidydami (ir leisdami į platųjį svieta tokius kalbėtojus, kaip Jukelis—"K."), nieko pozityvio neveikia. Mes manome, kol LSS. centre viešpataus tokia "dvasia," kokia dabar tenais yra, socializmui pasitarnauti gali daugiausiai kunigai savo tamsumu, mulkinimu ir nachališkumu, vėliau gal ir mes apsiblaivėsime ir pradėsime dirbt.

Ateina žinios iš Petrogrado, kad Centralio Komiteto nuo karės nukentėjusiųjų šelpti reikalai buvo taip blogai vedami po vadovystę makaroninės garbės Olšausko ir Yčo, tiek daug žulikysčių ten papildyta, jog dabartinė valdžia pavedė Kapsukui padaryti pilną reviziją tos įstaigos reikalų. Linkime Kapsukui geriausios pasekmės išvilkti šėskus į aikštę.

Račkauskas nežino ar reik važiuoti į klerikalų seimą ar ne, ir pagal savo norą tampo už nosies tuos nuolankius avinukus iš Susivienijimo, kurie leidžia jam bosauti. Nepavydime mes broliui Račkauskui jo nelaimingo likimo: nežinojo jis nė tada, kada Petrapylėj Smilgai padėjo donosus korektuoti, "nežinojo" jis vargšas apsiimdamas į L. Š. F. kad jam reiks klausyti tautininkų "paliepiamo" ir ištoti iš jo; "nežinojo" jis, ne apie draugą Parsaitį—Siulelį ir tulą smarkų dainorių, kuris buvo "amigus familiae;" "nežinojo" jis, nė apie Pilėno tikslus, kada "Tėvynės" redakcijoje straipsniai buvo verčiami; "nežino" jis, nė dabar iš kur smarkesnis vėjas papūs ir kur daugiau pelno bus. O kad tad šis smarkus redaktorius "žinotų" tiek, kiek jis "nežino!..."

Mūsų klerikalai ir dešinieji tautininkai visa gerkle rėkia Lietuvai nepriklausomybės. Kaizeris to tik ir tēnori, nes žino, kad tokią "nepriklausomą" Lietuvą vokiečiai galės lengvai pavergti pirmiausiai ekonomiškai, o paskui ir politiškai. Tą matomai žino ir Washingtono valdžia, nes klerikalų diplomatai Bielskiui neleido Washingtono nė to "visuotinio seimo" šaukti. Pavesdami tokius svarbius reikalus, kaip tautos likimą į rankas tokių nedakepėlių, mes darome gal but neatitaisytiną skriaudą visiems lietuviams ir ateičiai.

.. Šliubai ir gimimų užrašai dabar visoje Rusijoje bus vedami ir tvarkomi civilės valdžios, ne popų ir kunigų. Tai kad bent Kipšas tuos bolševikus but kur pažmęs: jie švento humbugo agentams neužilgo nepaliks nė vieno šaltinio iš kur galėtų "dochodus" semti! Jei dabar jie bolševikų neprakeiks, tai turbūt dangus yra kurčias.

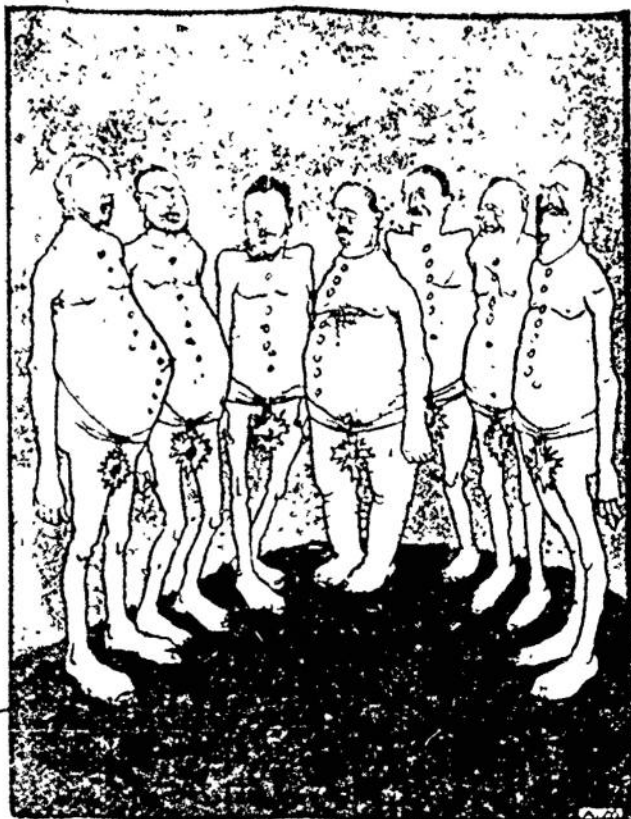
Iš tautininkų "Lietuvos Neprigulmybės Fondo" Šliupui pasiusta tukstantdolerinė. Ir kas čia iš socialistų nesenai bambėjo, buk su "diplomacija, važinėjimais, slankiojimais po ambasadorių virtuvės "nieko nepelnysime"? Tukstantį dolerių gaut "na vsiakoje vosterbovanie," bracia, nė taip lengva. O žiūrėkit, Šliupo diplomacija kaip lengvai tukstantinę atnešė.

Būrelis patį save apsirinkusių diplomatų, kaip ve, Parsaitis (pasivadinęs Gabrys), kunigai Viškantas, Bartuška, Olšauskas ir kiti, susispietę šveicarijoj, ir maitinami Amerikos klerikalų surinktomis aukomis "veikia" taip, kad civilizuotos tautos negali nematyti, jog jei lietuviai užlaiko tokius "diplomatus," tai jiems tuškos ir vistiklų o ne laisvės reikia. Tie patrakėliai siulos, tai į Lietuvos delegatus Taikos Konvencijoje, tai į Lietuvos karalius, arba vėl užtikriną kaizerį, kad lietuviai tik ir geidžia vieno iš kaizerio sunų sau už karalių, ir tam panašiai! Jau ir Šliupas savo laiškuose "Tėvynėj" patėmiją tai. Reikalausti nuo jų kad jie liautųsi tą paiką "informacijos" darbą varę but veltui, jiė neturę proto, kad tai suprasti. Vienintelis budas turbūt yra, tai sustabdyti viliojimą pinigų nuo žmonių, ir siuntimo jų tiems vokiečių pastumdėliams.

Plechanovas, Breškovskaja, Černovas ir Krapotkinas sėdi Petropavlovsko tvirtovėj, o jų pasekėjai, socialistai prakilniausios kategorijos, gaudomi kaip kurapkos. Įsteigiamasis Seimas išvaikytas, o suvirš 400 visos Rusijos liaudies atstovų pavesti malonei girtų kareivių. Nikoluška Sibirijoje budamas ir žiurėdamas į savo kruvinas rankas gali pasidžiaugti, kad jis nebuvo visuaršiausias tyronas, ir kad dabartiniai Rusijos valdonai pralenkia jį. "Raudonasis Nedėldienis buvo švenčiamas sušaudymu keletos atstovų atvykusių į Įsteigiamąjį Seimą, ir Petrogrado gatvės buvo raudonos socialistų ir revoliucionierių krauju. Ar ilgai siaus Rusijos "mobokracija?"

Daktaras Jonas Šliupas, didis diplomatas ir alkoholio naikintojas, kaip jis pats praneša, yra kandidatu į akušerijos profesorius ir tikisi užimti tą garbingą katedrą kaip tik lietuviai turės Universitetą. Reiškia, platins tautą!..

Šliupas rašydamas iš Švedijos apie tai, kad latviai nelabai nori pritarti jo kudikiškai "Lietuviškai-Latviškai" respublikai, svajoja jau apie apskelbimą latviams karės, nes girdi: "kad ir varu" priversti juos prie lietuvių prisidėti. Na, ir norėk tu žmogus, kad blusa dančis turėdamą nekastų!

Germaniški Dėplomatai Žmonijos Akyse.

Kunigai ir jų pakalikai nurodo, kad Rusijos socialistai uždarinėja juodašimtiškus laikraščius, gadina gešeftą popams ir kunigams, sutvarko istvirkusius minikus ir minikes, ir šaukia: "Žiurėkit, ką jie daro vardan laisvės, lygybės ir brolybės!" Apsimalšinkite, nesikarščiuokite tėveliai! Socialistai niekad neskelbė laisvės vagims, žiulikams ir veidmainiams minių mulkintojams, ne nori su jais jokių lygybių ir brolybių.

Kun. Kemėsis reikalauja, kad katalikų bažnyčia būtų pripažinta kaipo: "musų tautos bažnyčia." O kad ji bent šimts cibukų! Žydų dievas ir "išganytojas," italijonų papa ir airių bei vokiečių vyskupas, kurie po savo skvernu sukiša nuo žmonelių už dangų ir sakramentus išvyliotus pinigus, ir ta kombinacija žydų, italijonų, airių, vokiečių—"musų tautos bažnyčia!"

Jei prezidentas skaitytų visas tas rezolucijas, kurias įvairūs nedakepėliai jam siuntinėja, jis turėtų kasdien gyventi 120 valandų ir nieko kito neveikti, o jei jo sekretoriai jas skaitytų, tai turėtų kokią desėtką vien delto ir laikyti. Todėl žmonės, turėkit protą ir šiame karės laike neiekvokit popieros.

Keletas davatkų, tercijonkų, rožančininkų ir vargininkų susirinkę Pittsburg'e "išrinko" porą kunigų ir porą klapčiukų ir "sutvėrė" "Tautos Tarybą." Strošnas daiktas: "Tautos Taryba!" Pora saliuonininkų, keletas įvairaus menciaus nedakepėlių į karjeristėlių susirinkę Brooklyne "sutvėrė" ir "išrinko" tautininkų "Tautos Tarybą." Ir strošnas daiktas, kas per Taryba! Tos dvi "strošnai vožnos" Tarybos sumanė šaukt Visuotiną Amerikos Lietuvių Seimą, visiškai nepasiklaususios ir nepasitariusios su galinčiu organizuotojų Amerikos Lietuvių proletariatu, ir suprantamas daiktas, bus tai nevisuotinas Seimas, bet davatkų, rožančininkų, karčėmninkų ir nedakepėlių mitingas.

Jei visokie varložiai galėtų bulių balsu baupt, tada ir mes pripažintume, tas "Tarybas" Tarybomis. Bet dėja, taip nėra!

Naujas gešeftas mus švento humbugo agentams! Jie atsikreipę į davatkas ir rožančinikus šaukia: "Atminkite, už dušias karėje žuvusiu!" Reiškia, ko laukiate, mulkiai? Neškite dolerius ant mišių šventų, mes tuos griešpinkus iš lupsime iš velnio nagų ir pasodinsime po dėšiniai Dievo-Tėvo! Tik neškit dolerius, nesnauskite, greičiau neškite dolerius!

Klerikalai vis ramina save, kad "socialistų ir laisvamanių" esą daugiau prasižengėlių, kaip katalikų. Na, kam durninti save, ir jieškoti durnių? Prie kiekvieno miesto kalėjimo tupi šiltoji vietoj "dvasiškas (kriminalistų) vadovas," kapelionas. Jei kalėjimuose socialistai ir laisvamaniai, tad kuriems paibeliams tie "kapelionai" ten? Bet dar geriau: suskaitykite ten esančius kalinius, ir raskite nors vieną socialistą, arba laisvamanį iš kiekvieno šimto katalikų arba kitų tikinčiųjų! Nerasite, nes ten tikinčiųjų priegiauda!

Ona Alytienė, iš "Tėvynės", paaukavo Lietuvos leisvei skystą "strapsnį" ir vieną dolerį. Norėtume žinoti, ar tas doleris yra viens iš tų, kuriuos ji gavo už vertimą straipsnių iš socialistiškų laikraščių, o gal yra tai pelnas už įskundimą "Keleivio" pačtos valdybai?

Beprotystės klimaksas.

Maliausko misijos kunigams tinka, nes netik kad nuo mulkių prisirenka aukso, bet ir mulkių bury jei nepadaugina, tai nors "dvasioj" sustiprina, ir jei dar tas yra galima, mulkius mulkesniais padaro.

Begėdos ir ignorantas Maliauckas, specialis kunigas—nepraustaburnis, savo "misi-jose" štai kokius istoriskus faktus skelbia:

"Bedieviai įtaisė įkviziciją ir kankino katalikus, norėdami juos visus bedieviais padaryti.

Socialistai Francuzijoje skerdžia katalikus, ir paskui išplėšia jų širdis ir valgo. Socialistai labai mėgsta šufintas katalikų širdis.

Socialistai dasigaudavo ir likdavo popiežiais. Paskui likę popiežiais jie uliavodavo ir paleistuvaudavo, kad parodyt, jog popiežiai yra kėkšnininkai.

Bedieviai yra taip pasileidę, kad gvalta-voja mirusias katalikes moteris.

Panelė švenčiausia dar but pagimdžiusi antrą Išganytoją, kuris but didesnis buvęs už Jėzų, bet socialistai pasigavę jį kaip pradės gainioti, mučyti ir draskyti, tai ir negimė daugiau."

Neužilgo, Maliauskas pradės skelbti, kad socialistai jam protą atėmė, arba kad savo dievą valgant (dieviškas kanibalas) užsprings, sakys, kad bedieviai jam tokį didelį kąsnį padavė.

Teologiškas Satyras.

TIKI Į VELNIĄ.

Drąsus su kelnėmis "vyras", Jonas P. Poška, kuris gyvena apie kiaulių Golgotą Chicagoj, štai kaip pyksta ant "materialistų" minykų organe: "Materialistai... įtikėję į medžiagos galybę, kad, girdi, nebreikia tikėti nei į Dievą, nei į velnią..."

Matomai, kad Poška tiki į "Dievą" ir "Velnią," bet vardan to "Velnio" mes protestuojame kad jo garbingą ir tikėjimo vertą vardą rašo su maža "v." Jei dievas yra "Dievas," tai ir velnias turi but "Velnias."

Beje, šis velniatikiškas Poška, ar nebus tas pats, kuris tulas laikas tam atgal, po melūmaliauskinės atmosferos įtekme buvo pradėjęs trakti?

Gal "Naujienu" Pabraiža paaikšintų?

Šmicas.

Pas mus ir kitur.

Vokiečių išalkę legijonai užpludo ant dviejų lygiai nelaimingų, katalikiškų tautų: Belgijos ir Lietuvos. Apiplėšę, apvogę, suėdę, sunaikino—kas tik po ranka arba koja papuolė legijonieriams Hohenzollerno, kurs savo nuveiktais darbais "bitina" net savo pranokėjus, kada anie tebebuvo razbaininkų baronais (Roeuberbaronen) ir siautė po Ost Mark arba Mark Brandenburg (dabartinė Prusijoje). Vienok koks skirtumas tarp tų dviejų tautų dvasiškujų vadovų: Belgijos arcivyskupas, kardinolas Mercier nenusigando moderniškųjų hunų ir vandalų, pasiliko pas savuosius, vargti, kentėti ir laukti draug su jais šviesesnės dienuotės. Musų-gi Lietuvių ganytojas, vyskupas Karevičius, kaip ir prītinka caro burdingieriui, pamatęs vokiečius, susiglamžė savo padalkas ir uškurė pas "batiška Nikolaipšką," o žmones—suk juos velniai ir vokiečiai!

Bet tas neviskas. Per savo agentus vyskupas Karevičius įsiprašė pas kaizerį, kad jam pavelytų grįžti į Lietuvą, kurią vokiečių kareiviai po savo kulnėmis laikė. Kaizeris žinodamas kokį talkininką sau Karevičiaus ypatoje ras, mielai ant to sutiko. Karevičius atsidėkavotamas kaizeriui už tokią malonę, nuvažiavo į Berlyną ir puolęs prieš kaizerį meldė, kad Lietuvai duotų karalių ir neleistų demokratijai ten plėtoties, nes girdi, Lietuvai reikia "monarchiškos valstybės paremtos krikščioniškais ir konservatizmo pamatais."

Mes žinome Judos likimą, ir laukiame kada Karevičius jo takais nueis. Jei nepasiskubins, ji lietuviai priversti sekti savo poją kaizerį į Sibirą ar kartuvių, kaip žmonių teismas nuspręs.

Terciolamus.

NUGĄSDINO NELABIEJI!

"Lietuviški socialistai lietuvių visuomenėje yra menkutis vandens lašelis didžioje jurėse," rašo Brandukas, matomai ragavęs brandukės, minykų organe! Nesiginčysime su tuom "vyru," tik pastebėsime, kad imant į atydą, jog beveik visas "Draugas" užpildytas kolionėmis socialistų, matomai, kad "baimėj akys didelės" (u stracha etc. stracha glaza vėliki), nes apie tokius "lašelius" tiek rašymo tiek strioko, tiek pludimosi!

TEN KUR...

Ten, kur laukai sužaliavę
Ir ankstyvas vasarojas,
Žali rugiai suvingiavę
Augdami bujoja.

Trykšta rasa ant jaunųjų
želmenų viršunių,
Ir skandina tarp giliųjų
Saldybių gamtinių.

Aromato skanaus kvapo
Sielos paragauna,
Kumios buna netol kapo,
Vėlei atsigauna!

Kur išėjęs darbininkas
Smagumą sau jaučią,
Jam pakilęs dainininkas
Savo stygas beldžia...

Kur darželyj bijunėliai
Sesutės mielosios?
Kur mergelės vainikėliai
Meiluzės manosios?

Ten, kur laukai sužaliavę
Budavo vingiuoja,
Kur vokiečiai suvažiavę
Dabar juos terioja!... **Mokinys.**

Sonetas.

Tik vienas o vienas, nuliudęs aš sėdžiu
Ir nardau po bėgančio laiko dausas,
Tvariniams minčių kad jieškau naujų,
Ilgėsyj paskęsdams nuleidau rankas,
Audrai iškylus ir žeriant žaibams,
Po mano krutinę, kad daužos širdis
Jieškodama galo meiluzės skausmams,
It nardančioj juroj putota vilnis.
Tad angelėli pasaulio plataus,
Atskriskie ir tarkie, nors vieną žodelį,
Kuris užmigdytų liudnumą vidaus,
Suramintų ilgstančią mano širdelę...

Mokinys

RYTAS.

Sietyno juosta jau blanksta
Po ilgos ir kluikios nakties,
Iškilęs mėnulis tad dingsta
Padangej keliaudams erdvės'e.

Gi ryte saulutė pakilus
Nuo lauko rasužę džiovina,
Ten bandą ganyklon išginus
Ją kerdžiaus trimytas ramina.

O miesto trimytas aukso jisai—
Dienai išaušus šaukia visus,
Šaukia į darbą stoti naujai,
Švilpia ir leidžia garsus!

Tai žmogaus varguolio likimas
Dirbtuvėj prie darbo kasdiena,
Jis trokšta ir jieško švietymos,
Bet ką?...ir kaip jis jį gauna?...
Mokinys.

Žiema.

Šaltoj žiemelėj
Vidui girelės,
Pučiant vėjaliui
Kruta šakelės.
Sausi lapeliai
Būr ant žemelės,
Greitai palieka
Nuogos šakelės!
Nėra paukštelių,
Nepin lizdelių
Tarp žaliųjų
Medžių šakelių.
Kur tik pažvelgsi
Rūsti dienele
Greitai ateina
Tamsi naktelė.

VELTUI TU BROLI..

Veltui tu broli, klajodams tamsybēs
Tikiesi sau rasti ramybēs daugiaus,
Pats neturēdams protui liuosybēs
Nes esi uzburtas apuokų dangaus!

Per daugelį metų baisyos praėities,
Krovei tu jiems aukuras didžiausias;
Ir nuolankiu vergu tu busi išties
Pamatu Romos budam's tvirčiausiu!...

Juk girios paukštelis yra laisvesnis
Už žmogų, kuris Dievui tarnauja,
Argi tad žmogus už žvėrį geresnis,
Kurs dvasioj ligotas vergauja?!...

Tai kamgi veltui da laiką eikvoji,
Rudiji palikęs pelėsių kruvoj;
Seną gadynę liudis palaidoja,
Naujoji gadyne rytinėj aušroj.

Mokinys.

AŠ ATMENU JĄ...

Aš atmenu ją, kaip buvo naktis,
Kur mudu prie juros sedėjom;
Kai vėjas smarkus vingiavo valtis
Aš atmenu, ką mes kalbėjom,
— Aš atmenu ją!

Aš atmenu ją, ir tuosius laukus,
Kai kvietkuotoj pievoj sedėjom,
Vakaras buvo, malonus, tykus,
Kur angoj ramumo tylėjom!
Aš atmenu ją!

Aš atmenu ją, kančios valandoj,
— Gludėje lyg sniegas nubalus;
Vienutė viena, tylumos globoj,
Ji buvo liudėsyj užšalus!
Aš atmenu ją!

Aš atmenu ją, kai baltas rankas
It angel's prie manęs ištiesė,
Aš spausdamas jas, malones, švelnias,
Pripildžiau krutinę ilgėsiu!
— Aš atmenu ją!...

Mokinys.

ŠV. KAZIMIERAS.

Švėnts Kazimier's, mūsų patrons,
Danguj linksmai leidžia laiką;
Bet kaip mus jis užtarauja
Tai, sakau jau, nēr nė saiko!

Ilgas, ilgas metų eiles
Mes kentėjom nuo paliokų,
Ir vargingų metų eibes
Vilkom rusų ir prusokų.

Bet Kazimiers su aniuolkoms,
Danguj loko "kazačoka..."
Užsiėmęs valcais, polkoms—
Apie liet vius jam ten strioko!

Lai sau durni muzikėliai
Poter's bamba ir žlebėioja
Jis sau duoda, kad net keliai
Nuo linksmybės prakaituoja!

Lai muzikai jungą neša
Jam delto galva neskauda!
Lai juos niurkėna ir peša
Kas kad žmonės vargsta, rauda?

Bil' Kazimierui danguje
Šilta, linksma ir malonu,
Ir toj šventoj draugijoje,
Ner mados nešiot sijonų!

Inferiorus.

VAKARAS.

Jau vakaras buvo, žvaigždutės sužilo,
Jau krumuos suskambo lakštucių balsai,
Rasos vi žemčiugai ant lapų užkibo
Ir šnioksdami snaudė barzdoti miškai...

Mėnulis iškilęs padangėm's keliauja,
Vėjalis su lapais sau žaidžia smagiai,
Tik mano krutinėj širdis nerimauja!
Tai sprogsta, tai gesta begaliai geismai.

Man miela ir liudna, norėčiau dainuoti,
Norėčiau sukelti iš miego visus.
Bet dėja! varguoliams smagiau yr' miegoti,
Nes aš jiems dainuočiau vien apie skau-
Nes aš jiems dainuočiau vien apie skausmus!

Mokinys.

KRIKŠTYTOJAI.

Nėbut mūs kunigai ekspertai, jei negalėtų perkrikštyti visokių "tinkų!" Ak, tiesa, tas jų biznis, ir todėl liuosame laike vartoja savo gabumus kaip kuris geriausiai moka.

Paima vargšą žydėlį, kuris per ilgus metus meldėsi Dievui Izraeliaus, pakrapino, ir štai jau katalikas, kurs platina "šventą viera", kur tik jam gerai apmoka. Paveizdan, paimk David Goldsten, kuris dabar perkrikštytas katalikystę "skelbia."

Paima gerai iškeptą žąsį arba vištą, pakrapina ir sako, kad tai žuvys. Po tokiam "krikštui" punta prabašciai tą "perkrikštą" kad net ausys braška, ir grieko nėra, mat žuvys, tai ir pėtnyčioj valgyt vale.

Paimkim, kad ir santikius su gaspadinėmis. Paprastam žmogui tokie darbai būtų "smertelnu grieku," bet kada kunigėlis tokius griekus apvilgo geru "mišiaunu" vynu, "griekas" liekasi pakrikštytu į "enatą" arba "dorybę."

Bet krikštai neužsibaigia ant tokių krikštų. Kunigėliai turi ir extra krikštų.

Reverandas Macocha kirvpentė suskaldė galvą savo brolio ir paslėpęs sofoj išmetė į srutyną, kad su savo broliene galėtų apdumojimus laikyti, tai Macocha tuoj buvo pakrikštytas "bedieviu."

Kunigėlis Schmidtas supiaustė į šmotukus savo gaspadinę, ir tuos šmotukus išmėtlėjo ant vandens. Schmidtas buvo tuojaus pakrikštytas į "nekunigus."

Kitas sakramentų kupčius sugautas su merga hotelį, desėtkai jų šuareštuoti svetimoteriaujant, girti, bevagiant ir tuoj jie perkrikštyti į visokius "cilikus" ir "bedievius," kaip tik juos sugauta ant "karštųjų."

Štai katalikiškos vieros platintojas, kalbėtojas šventoms draugystėms socialistų niekintojas Montvidas su savo gizeliu Krakum nužudė kunigą ir jo gaspadinę, ir tuojaus Montvidas ir Krakas perkrikštyti į "socialistus."

Kas-žin koks ten rožančininkas nujojo ant svetimos vištos; koks vaikėzas Goštautas, su pranciškonu kelines pasijuosęs išker-ta kokią ten kiaulystę; vyčių kuopos lyderis pasprunka su savo pono Elijošiaus pinigais; nuobažnas brostvininkas, kas savaitę prie

komunijos einąs latras "sufiksina" bankos knygas taip, kad jis "uždirba" keletą tukstančių dolerių — tai tuojaus jie visi liekasi socialistais ir laisvamaniais. Binghamptone kokie ten kunigėlių aukletiniai ir "dievo mukų" zelėtojai bei "švento vandenio" naudotojai nukniaukia kelias poras čeverių ar ko ten kito, ir kaip bematant jie liekasi pakrikštyti "socialistais" ir "laisvamaniais."

Laukiame kada kunigėliai pavers donosčiką Ramanauskutį į "socialistą," ir gandai ateina iš Chicagos, kad kaip tik "metodologijos" daktaras išsikraustys iš proto, arba Brandukas persivertęs nebepaeis ir liks paimtas į saugias rankas, arba kada "profesorius" Bučys pradės gaidukus savo pakaušy gaudyti, arba kaip tik koks iš klerikališkų "kalbėtojų" užsprints bekeikdamas ir beblevizgodamas ant socialistų, tai tuojaus jie visi bus perkrikštyti į "socialistus."

Darbas lengvas:

Kaip tik kokį šėlmį iš jų švento lizdo sugauna kas, tuojaus perkrikštyti jį į "socialistą."

Tada suprantama, visi šventakupriai yra "caca," o už viską "socialistai kalti."

Regėdžių Priešas.

Lietuvoje.

Ar jūs tikit?

Ar jūs tikit, kad žmogus gali gyventi bangžuvies pilve per tris dienas ir paskui sveikas išlipti ant kranto?

Ar jūs tikit, kad dieną galima pailginti porą valandų su maldos pagalba?

Ar jūs tikit, kad septini kunigai pusdėmį ragus nuvertė dideles tvirtovės sienas?

Ar jūs tikit, kad pora barankų ir pora sudžiuvusių žuvų prisotino penkis tukstančius žmonių, o kas nuo tų pietų liko, pripildė dvyliką krėpšių?

Ar jūs tikit, kad pasaulys stovi ant kūjokų ir turi keturias kertes, o saulė ir mėnulis yra žvakėmis įsmeigtomis į lūbas, kad apšviest žemę?

Ar jūs tikit, kad numirėliai gal vaikščioti, žalčiai kalbėti o asilai su savo ponu rodą vesti?

Ar jūs tikit, kad Velnias paėmęs Dievą nusinešė ant bažnyčios bokšto ir ten ant jos špyco buvo jį užmovęs?

O taip, tukstančiai žmonių, vyrų ir moterų tiki tokiems ir panašioms niekam, ar nors sakos, kad tiki.

Be Kristūs pasakė, jog "jei tikėjimo turėsi nors tiek kaip garstyčių grudas, tai kalnus galima bus kilnoti, medžius iš vietos į vietą pernešti iš numirusių prikelti."

O aš sakau: jei nors vienas turite tikėjimo nors tiek, kiek garstyčių grudas, lai pavelina man jį užkasti šešias pėdas į žemę ir aš lauksiu tris dienas. Jei jis prisikels, tada aš prisidėsiu prie jo bažnyčios. Omega.

DANGUS TUSCIAS.

Brostvininkų organe, "Šakės" korespondentinis kursas baigęs žurnalistas štai kokią įdomią naujieną praneša apie dalykų stovį danguje:

"Per pastaruosius 382 metus bažnyčia pripažino 86 šventais ir 330 palaimintais. Iš tų 117 buvo pranciškonai, 90 jezuitai, 59 dominikonai, 19 augustinų."

Reiškia, kad į dangų įsikraustė tikrai vienas šventasis per keturis metus, o pakol nors vienas palaimintasis galėjo įsigauti tenais, išėjo su virš metais. Ir beveik visi tie naujieji dangaus gyventojai minykai vienos arba kitos rūšies.

Kadangi kas metas miršta keli milijonai žmonių ir iš tų visų vos tik vienas tenusikrausto į dangų, o visi kiti matomai pagal tos "Bažnyčios" supratimą, eina tiesiog skradžiais žemės ten, kur smala ir siera kunikuliuoja, tai išrodo, kad tas dangus visai apleista, nepopuliariška vieta, o tas antrasis rezortas beabėjonės yra taip kupinas, kad neužilgo turės jį padidinti.

Kaslink mūs, tai mes jau verčiau toj antroj, linksmoj vietoj, tarp protingų, besijuokiančių žmonių norėtume but vietoj su tais surugusiais minykais apleistame danguje poterius bambėt ir bijot, kad už nusišypsosimą arba protavimą negautume įspirt!

Diablo Junior.

Dangaus Agentas.

Križostomas T. K. MISIJOS APIE BABELIO BOKŠTĄ.

JONO ŠVENTJACKIO SU LAISVAMANIU.

—Na, šventjacki, siandien žadėjai tu man parodyti kad yra Dievas netol kokio ten bokšto.

—Visai ne. Aš sakiau, kad atsitikimas su budavotojais Babelio bokšto parodo, kad yra Dievas, ir tu turėsi tai pripažinti.

—Aš viską pripažinsiu, bile tu tikrai darodysi.

—Gerai. Štai atmeni po Tvanui, Nojui išlikus gyvam tikrai su savo šeimyna, visam pasauly buvo tik viena tauta ir viena kalba, nes visos kitos tautos buvo išskendusios.

—Kokia tauta ir kalba sakei?

—Nagi Nojaus tauta ir kalba.

—Na kokia?

—Žydu... Bet žydai tada buvo geri žmonės, tik dabar jio liko tokiais smirdėliais, nedavėrkomis...

—Bet palauk, šventjacki, tas viskas man nedaro, kad buvo koks ten Dievas pas kokį teni bokštą.

—Taigi mat, aš biskį nukrypau nuo tėmos. Reiškia, buvo viena tauta ir viena kalba, ir jie susitarę pradėjo budavoti bokštą kad dasigauti pas Dievą į dangų. Dievas pamatė tai, supyko ant žmonių, ir sumaišė jų liežuvius. Ir štai dabar matai, kiek yra tautų ir kiek yra kalbų. Vis tai padarė Dievas prie Babelio bokšto. Ar neaišku, kad vien Dievo galybė? Iš kur-gi but tiek daug kalbų ant svieta, jei ne Dievo vale? Ar akysizdoje tokių faktų dar tu drįsti tvirtinti, kad Dievo nėra?

—Jau pabaigėi, šventjacki?

—Pa!

—Ir tu tiki tam, ką tu dabar man sakei?

—Na tai laip.

—Šventjacki, kas tau papasakojo tokias durnystes?

—Durnystės? Tas ne durnystė, tas viskas yra parašyta rašte šventame.

—Nagi perskaityk:

—Štai, čionai žiurėk, Pirmoj Knygoj Maižio, Perskyrimas X, pradedant su 1 pa-

ragrafu: "Bet visas pasaulys turėjo tik vieną liežuvį ir kalbą."

—Palauk, šventjacki, tu radai ten parašyta, kad visame svieta tada nebuvo kitos kalbos, kaip tik žydiška?

—Taigi. Bet jau ir pats gali suprasti, kad kitaip ir but negalėjo, nes jug visame pasauly tebuvo tikta. Nojus ir jo vaikai, ir jo vaikų vaikai. Tas vienos šeimos nariai ir kalbėjo tik vieną kalbą.

—Ar tu, šventjacki, negalėtum man pasakyti, kada tas buvo kur yra sakoma, kad buvo tik viena kalba?

—Palauk, čia yra šale tėksto Biblijoj užrašyta. Aurė, yra: 2247. Reiškia 2247 metuose prieš kristaus gimimą.

—2247 metuose prieš Kristų, sakai buvo tik keli ainiai Nojaus ir vien tik žydu kalba visam pasauly.

—Taip!

—O ką tu, šventjacki, pasakytum ant to, jei tu atsikleides istoriją pamatytum, jog Egipte tuose laikuose gyveno suvirš milijonas gyventojų, ir apie tuos metus ten viešpatavo Hyksos karalių dynastija, žinoma, kaip XVI Dynastija? Kad tame pačiame Egipte istorija prasideda jau su 5510 metais prieš Kristų, t. y. 1506 metai prieš sutvėrimą pasaulio pagal tavo šventa raštą, ir kad Egipte likosi ivestas kalendorius apie 4221 prieš Kristų, taigi 237 prieš sutvėrimą pasaulio (kurį tavo Biblija sako Dievas sutvėręs 4004 m. prieš Kristų). O tuose laikuose ką tavo Biblija sako "visame pasauly buvo tik viena kalba" ir keletas žydelių. Egiptą valdė karaliai Salatis, Beon, Apachnas, Apobis, Jannas ir Asses. Ant paskutiniojo iš jų, Asses, užpuolė regimais Thebes karalius Senqenre, išvyjo Hyksos ir uždėjo XVII Dynastiją. Misphragmuthosis su savo sunum Thutmosis mieste Avaris buvo uždaręs 240,000 Hyksos pasekėjų, kurie vėliau pasitraukė rytų link. Ka tu ant to sakytum?

—Nežinau.

—Kada tavo Biblija sako, jog "visam

pasauly buvo tik viena kalba." Babyloniją ir Asiriją, dides imperijas valdė Dynastija. Ur. Karaliai, Dungi, Bur-Sin, Gini-Sin; paskutinis iš tos dynastijos Ibi-Sin pabaigė savo viešpatavimą, o jų vietą užėmė Sumuabi ir vėliau jo sunus Sumu-la-ilu, kurio viešpatavimo laike likos uždėta tvirtovė vardu Babilon. Ką tu ant to sakai?

—Ką-gi aš galiu sakyti?

—Ar tu žinai kad tada, kada tavo Biblija sako "visam pasauly buvo tik viena kalba," tolimesi Kinijoje civilizacija jau buvo tris tūkstančius metų sena, o apie 2247 metų prieš Kristų Kinijoje gyveno dešėtkas milijonų gyventojų, kalbančių keles dešimtis kalbų. Akkurat'apie tą laiką, Geltonoji upė išsiliejo ir apsėmė didelius plotus šalies. Karalius Yau ir jo ministris Kun negalėdami sustabdyti potvinio, rezignavo ir valdžią pavedė karaliui Šun, kurio įpėdinis buvo garsus karalius Yu. Aš pridodu tik trijų šalių pavyzdžius, kurių gyvenimo ir darbų istorija yra užrašyta, ir nuotikiai tų laikų, kada anot Biblijos buvo tik "viena kalba" yra elementarės istorijos faktai. Kaip paika ta tavo Biblija ir jos pasakos atrodo prieš istoriją! Ką tu ant to sakai, Šventjacki?

—Ką-gi aš galiu sakyti, kad aš istorijos nepažįstu ir nieko apie tą Egiptą, apie Babyloną ir Kiniją nežinau.

—Nepadėsiu aš tau. Nė tas kuris Pirmą Knęgą Matžio rasė nedaugiau už tave nežinojo. Na skaityk toliau.

—Sumaišei mane, tai pradėsiu iš naujo.

—Gera, skaityk.

—"Bet visos pasaulys turėjo tik vieną liežuvį ir kalbą. O kaip jie nusitraukė į rytus rado klonį žemėje Šinear, ir apsigyveno tenais. Ir kalbėjo tarp savęs: Eime, darykime plytas ir deginkime jas. Ir ėmė plytas vietoje akmenu ir molį vietoje kalkių. Ir sakė tarp savęs: Eime, pabudavokime miestą ir bokštą, kurio viršus iki dangaus iškiltų idant paliktį savo vardą, jei mes išsisklaidytume po visą žemės paviršių. Tai nužengė Viešpats Dievas kad pamatyti miestą ir bokštą, kurį žmonų vaikai budavojo. Ir Viešpats Dievas tarė: Štai juk jie visi yra vienos giminės žmonės, ir vieną tikrai liežuvį tekalba, ir jie pradėję tą daryti, nepaliaus nuo savo už-

manymo. Todėl nužengkime žemyn ir sumaišykime jų kalbas, kad vienas kito kalbos nesuprastu. Šitaip išsklaidino juos Viešpats Dievas po visas žemės šalis, jog turėjo paliauti tą miestą budavoje. (Gen. XI:1-8)."

—Viskās?

—Apie bokštą viskas.

—Šventjacki, ar tu patėmyjai, kad Viešpats Dievas žargės, žengė žemyn, taip kaip žmogus kad žengtų?

—Taip, bet kas tai?

—Tas parodo, kad Dievas turi kuom žengti, turi kojas, kinkas ir viską, ir nėra "dvase" kaip kunigai kad teisindami savo "Dievą" aiškina. Antra, jis sakė: "nužengkime žemyn." Kam jis tą sakė

—Gal but savo antrai asabai...

—Gal but, nes trečioji nulekti galėjo, nereikėjo žengti. O daugiau ar nieko toj istorijoje nepatėmijo įdemaus?

—Ne, o kas?

—Dievas matė žmones budavojant miestą ir augstą bokštą. Žmonės tuose laikuose matomai, buvo labai durni, nes manė, kad gali pabudavoti tokį bokštą, kuris dangų siektų. Nežinojo jie vargsai, kad mes, po keturiu tūkstančių metų, su geriausiomis 20-to šimtmečio mašinomis pabudavojom Eifel bokštą Paryžiuje, kuris tesiekia tik 984 pėdas (300 metrų), ir yra tai augščiausias žmogaus rankų darbas. Lakunai orlaiviuose išleikia porą dešėtkų tūkstančių pėdų į augstą, ir tai dangaus nepasiekia. Mokslas mums parodo, jog šviesa nuo tolimų žvaigždžių kol pasiekia žemę eina tūkstančius metų, o ir tai ne išdangaus ji dar. Ar ne durni žmonės buvo, kurie manė, jog jie plytas vieną ant kitos dėdami pasieks dangų?

—Durni, tai tiesa.

—O ar nelygiai durnas buvo tas Dievas, kuris žengė ant žemės ir maišė žmonių kalbas iš baimės, kad jie į dangų neisikabintų?

—Tiesa, nekaip išrodo!

—Tad ar ne aišku, kad tavo šventrašty ne teisybė, bet paikos, negalimos pasakos surašytos?

—Aš to nenoriu pripažinti dar. Ateik kitą syk, skaitysime šventą raštą toliau.

—Gera, Šventjacki, aš ateisiu!

Kunigai vienoj vietoj šaukia: "Buk samaritanas" "pirmas prisakymas kalba apie Dievo meilę, o antrasis sako: "mylėsi savo artimą, kaip patsai save?" o kitoj vietoj išpila visus nuodingiausius gyvatės nuodus ir pasalingos hyenos neapykantą bei kerštą ant socialistų ir laisvamanių. Ar tai tokie "Maliauskai, svolačiai (šnipukai), Bučiai, Kemėšiai, "apeliai "myli artimą savo?"

Kemėšis vis tebverčia dar, kad vyčiai atmetė militarizmą ir militarišką lavinimosi. Na, ir kur tau: jis vargšas svajodavo kaip kryžių nešant iš priešakio, jis su švento Jono kepure, rankas ant krutinės šudėjęs po baldachimu eina, o paskui jį seka šimtai apginkluotų lietuviškų vyčių. Tai buvo illuzija apie "Bažnyčią kovojančią" ir "Bažnyčią triumfuojančią." O dabar tie šėlmiai vyčiai visą prospektą ėmė ir suardė.

Klerikalai džiaugiasi, kad į vokiečių sudarytą Lietuvos Tautos Tarybą įeina 13 katalikų ir 7 socialistai-liberalai. Girdi: "Tad Lietuvoj po vokiečių persvara katalikų pusėje." Neramus ardantieji gaivalai prislopinti: "Kur tu nesidžiaugsi, kad neramus "kramolninkai" prislopinti! Ir dar vokiečiai ims ir neduos savo ištikimiams čebatlaiziams 13, iš 20 vietų! Stebėtina, kad visų neatidavė, kad nors vieną "neramuolį" socialistą įleide. Ak, nebereikalo kaziony kaizerio žandarai, protestonai Stepulaitis ir Gai galaitis skatina Lietuvos davalakas poterius kalbėti ir papą garbinti.

"Draugas" rašydamas apie šnipus tautininkų tarpe ir pikdamas ant jų, kam šie liepia klerikalams "užsidaryti burnas" ir apie šnipus nerašyti nieko, klausia: "Bet ar tai mes šiandien turėtume tylėti apie šnipų veikimą mūsų tautoje? Ar tai mes turėtumėm leisti kad kokios ten šalies lietuviai šnipai-agentai, net viešai drumstų mūsų nesuteptą gyvenimą?" O ne; "Drauge," ne! Rašyt, kuodaugiausiai rašyt! Ir todėl mes reikalaujame kad "Draugas" pradėt nuo p. J. J. Ramanausko, didelio "nezalėzninkų" ėdyko, "Sargo" leidėjo, šventjuozapinių brostvininkų sekretoriaus, garsaus "klerikalų" debatoriaus ir kun. Kemėšio šindies draugo ir sandarbininko. Pradėk, "Drauge", mes laukiame!

"Draugas" rašo, kad kunigas S. B. Mickevičius esąs "nigierių šventintas." Na, kad ir taip būtų, ar tai nigeriai neturi dušios, ar tai juos dievas nesutvėrė į "apveizdą savo?" "Brudnesnių" bedievių kaip to minykų organo redaktoriai turbut nė pačiam dangui nerastum!

Mass. valstija buvo priversta perleisti įstatymą, draudžianti visuomenės pinigus eikvoti ant tokių "įstaigų," kur kokią nors tikėjimo kunigužiai gaspadoriauja. Mat, kunigužiai savo pakalikų privaro į visokias įstaigas ir ten šeimininkaudami kriuša viešus pinigus į dievo agentų mašnas. Knisės jie kaip deglosios visuomenės izde, ir manė ateity dar daugiau galėsia knistis. Vienok su nauju konstitusijos pataisymu užtruks karvutė. Kardinalas iš piktumo sako iš kelnų lipa!

Atsiprašome donosčiko Ramanauskučio, kad ant jo pečių sudėjome visą garbę Pitts-tono apilinkėj socialistų prakalbų suardyme. Kun. Kasakaitis per pamokslą pasigyrė, jog jis uoliai ponui donosčikui padėjęs tą garbingą darbą atlikti. Šį faktą pastebime, kad ateityje lietuvių Nestoriai galėtų į tautos užrašus atskančiame skyriuje, su Ramanauskučiu, Olšausku, Laukaičiu, Antanavičium, Pilėnu ir Kasakaitį užrašyti.

Kunigai visai nesigėdindami rašo o savo laikraščiuose: "Šventos Mišios buvo užpirtos..." Reiškia, mišios ir jų Dievo malonė yra užperkama, ir tik tokiu būdu pasiekama! Jau verčiau su ponu Mefistofeliu ir jo padoriais draugai but pragare, negut su tokia nešvaria gauja mercenaro Dievo danguje.

Minykų "Draugas" kunigą Bužinską išvadiną "apgaudinėtoju," "niekšu" ir kitais krikščioniskos meilės epitetais, o jo bažnyčią "urvu", "prakeikta skyje," ir tam panašiai. Mat Bužinskas nepriklauso prie Romos trusto ir gadina romiokams gėsatą. Kad jūs kur supleskėtumėt! Ir vis tai yra daromi vardan to ir delto, kuriam psalmistas giedojo: "Garbinkite Dievą visi, liežuviai, garbinkite jį visokiais būdais." O jūs žiulikai, žiulikai, kada susipratę liaudis paims visus jums už pakarpės ir nutarabais į pakvaisėlių namus, kur jums visiems atsakanciausia vieta?

Minykų organas rašo:

"Katankų Spaudos Savaitė visur puikiai pavyksta. Vis daugiau isplatinama tarp

žmonių katalikiškų laikraščių. Iš to yra labai didelė nauda mūsų tautai."

Tautai iš to yra tiek naudos, kiek kudiui yra naudos iš nuodų į ją pieną pilamų, arba kiek vergui yra naudos iš naujų virvių ant kaklo.

Viename klerikalų organe, išvadinus socialistus huliganais, razbaininkais, žmogždžiais, arkliavagių, štai kokia antifona yra pridedama: "Nebus stebėtina, kuomet tie padukėliai sugrįžs Lietuvon ims griauti kares, nesunaikintas bažnyčias, vartyti pakelais kryžius ir kitokias piktadarysčių išdarinėti." Kokios tos kitos "piktadarybės?" Gal but bijosi mūsų sijonuoti vyrai, kad jiems gspadinių neatiminėtų, neleis daugiau besuvedioti jaunų kaimo mergaičių prieš "pirmąją komuniją," privers tuos drigantus išsižgoti burną, ir dirbti kokį nors naudingą darbą, o jei ne kaboti ant sausos šakos kaip niekingi tarnai nešvariausios ir užvis labiau pažeminančios ir žmoniją pavergiančios jezuitų sistemos.

Dreba šelmis kinkos, nes jie mato kaip Meksikos jėzuitai piauna ką sėjo. Bijos jie!

Tai pasitaisykite ir likite žmonėmis!

• Dvasiškos Meditacijos.

Pamokslas Praloto Bimbos.

EVANGELIJA.

Vārdan Dievo, Tēvo, ir Sunaus ir Dīvasios
šventos. Amen.

Dievas liepē išminčiams aplankiusiems Jezū naktijē jo užginimo per sapnā, kad negrižstų pas Herodā, ir jie sugrīzo ī savo zemē kitu keliu. Bet jiems atstojus nuo Marījos ir jos vaikelio, angelas Viešpaties pasirodē Juozapui sapnē, sakydamas: ķeķes imķ su savim vaikelį ir jo motinā ir bēgķ ī Eģipto zemē ir buk ten, iki tau pranešiu, nes Herodas jiesķķs idant nugalabinti vaikelį. Ir jis ķeķes nakčia, ēmē vaikelį ir jo motinā ir bēgo ī Eģipto zemē ir ten pasiliko iki Herodo mirčiai (Matēušas 2:12-15).

Evangelistas Lukošius gi sako (Luk. 2:7-40. "Ir jī pagimdē savo sunų pirmgimį,

ir suķystē jī ī vystyklus; ir paguldē jī ī prakartā; netarējo ruimo gaspadoje. Ir buvo ķerdžiai toje šalyje ant lauko, kurie sergējo naktijē savo kaimepē. Ir štai angelas Viešpaties atējo pas juos, ir garbe Viešpaties apšvietē juos, ir jie labai nusigando... Ir ķerdžiai sugrīzo garbindam ir liaupsdami Dievā už visķā, ķā jie buvo girdējē ir regējē, ķaip jiems sakyta buvo. Ir ķaip išsipildē aštuonios dienos, kada tas vaikelis turējo buti apiķiaustytu, tai praminē jī vardu Jezumi, kuriuomi buvo angelo pramintas, pirmiau negu jis buvo pradētas savo motinos žyvate. Ir ķaip išsipildē dienos jos apsiķvstyjimo pagal Maižio įstatymā, atnešē jī ī Jeruzalē, ķad jī paliećavotų Viešpačiui.... Ir ķaip jie visķā buvo atlikę pagal Viešpaties įstatymā, jie vėl sugrīzo ī Galilejā ī miestā Nazaret. Bet

vaikelis augo ir stiprinosi Dvasioje, pilnas išminties; ir malonė Dievo buvo jame." Tokie yra žodžiai šios dienos evangelijos šentos.

PAMOKSLAS.

Vardan Dievo, Tėvo ir Sūnaus ir Dvasios šventos. Amen.

Mano mieli parapijonai, aš noriu šiuomi sykiu atkreipti jūsų atydą į sunkumus, su kokiais Sutvertojais dangaus ir žemės susitiko, kada norėjo atpirkti pasaulį nuo Šetono, kuriam matomai jis iš savo didelės išminties kokiame netrezyvame momente buvo pardavęs. Atpirkti pasaulį nuo to prakeikto Šetono jis kitaip savo Dieviška vale negalėjo, tai turėjo paaukauti savo sūnų Jėzų. Jėzus buvo ir jo sūnus ir jis pats: iš vienos pusės jis buvo jo sūnus, o iš kitos tai buvo tikrai jis pats tikrai iš antros asabos, taip sakant jis pats tikrai su veidu numaro du. Sūnų jis-gi negalėjo atsiųsti iš dangaus tai turėjo pasirinkti mergelę, kuri žydų bažnyčioje (kaip rašo apokripiskos evangelijos) kunigams padėjo jį garbinti, o kaip jūs jau žinote Dievui labai patinka jei kokie muzikai ar dainavos atsiklaupę besiseiliodami jam pasakoja, koks jis yra didelis, galingas, geras, gražus. Tokie saldžiuojuvimai Dievui tai taip kaip mažam vaikui užtepimas medaus ant pyrago! Taigi Jėzus turėjo gimti iš mergelės! Vienok nežinia, kodėl—nes kas gali žinoti Dievo norus ir tikslus—prieš pat krikščinas ta mergelę kunigai apženino su senu dievu, staliorium vardu Juozapu. Tų laikų bedieviškai skelbė, buk jie Mariją užmetė Juozapui su tokiu pat tikslu, su koku daugelis mano romiškų konfratų savo gospadines išleidžia už vargonininku arba zakristijonų.

Su užgimimu Dievui ir buvo daug nesmagumų, daug nemiegotų naktų jis praleido. Štai sapny jis turėjo pasakyti Juozapui, kad ant Marijos nepykty, kad viskas yra gerai! Kitą naktį jis vėl turėjo sapny pranešti burtininkams atkeljavusiems į jo sūnaus krikščinas—kuriuos durnesnieji trimis karaliais vadina—kad jie grįždami į savo cirkus neužeitų pas Herodą. Dar vieną nemiegotą naktį jis turėjo praleisti kad pranešti Juozapui, kad bėgtų į Egiptą. Ir is to mes matome, kaip Dievas mumis myli, kad vargšas pats

per naktis besitrunkydamas per sapnus galėtų savo Dieviškus planus ir norus išreikšti, nes mat tada Dievas buvo gana demokratiškas ir apsidėjęs dangų pats viską atlikdavo. O kad ne tie sapnai, kad ne tie sapnai, visa žmonija but nugarmėjusi į pragaro gelmes, ir tik per sapnus mes dasiekiame amžiną gyvenimą danguje! Todėl sapnavimas ir į sapnus tikėjimas bei sapnininką stuboj turėjimas yra visų šventčiausia priderystė kiekvieno kandidato į dangų.

Bet Šetonas nemiega, taip kaip ir Dievas. Ir žiurėkite ką tas nelabasis padarė: Kada evangelistas šventas Mateušas aprašydamas Jėzaus krikštytas sako, buk į tas krikštytas atkeliaavę išmintingi burtininkai ("trys karaliai"), ir kad Herodas užsimanė visus Judėjos kudikius išpiauti ir kaip aniuolas liepė sapny Juozapui nešdinties į Egiptą, tas prakeiktasis Belzebubas apsuko galvą net tokiam šventam žmogui, kaip evangelistas Lukošius ir aurė: Lukošius nieko nežino apie Karalius, bet sako, kad kerdžiai buvę, nors Mateušas kerdžių nematęs, o kas blogiausiai, tai kada Mateušas tvirtina, buk Juozapas su Marija ir Jezum tą pačią naktį iškurė į Egiptą, kad pabėgti nuo Herodo, Lukošius nė apie Herodą nieko negirdėjo, ir sako, buk Jėzus ten pat buvo, niekur nebėgo, kad aštuntoj dienoj jis buvo žydiškai pakrištytas, o po ketures dišimties dienų—kaip Maižio įstatymai reikalavo—jo motina nukeliavo į Jeruzolimą apsičystyti, su ja Juozapas ir Jėzus, ir kada visi reikalai Jeruzolime buvo atlikti, sugrįžo į Nazaretą ir ten "vaikelis augo ir stiprinosi" Reiškia, kada Mateušas sako, jog Jėzus buvo įsibėgęs su tėvais į Egiptą, Lukošius sako, kad Mateušas meluoja, ir kad Jėzus niekados į Egiptą nebėgo, bet buvo Jeruzolime ir iš ten sugrįžęs augo Nazarete. Iš to matyti, kad kada Dievas net naktimis darbuojasi kad atpirkti savo parduotą žmoniją, tad Šetonas apsuka galvas net šventiems evangelistams, taip, kad šie vienas kitą melagiais vadina.

Bet, mieli mano parapijonai, ne vien Jėzus turėjo tiek bėdos. Apie tris šimtus metų prieš Kristų Indijoje buvo kitas Dievo sūnus ir Dievas, vardu Krišna—kaip matote, net vardai giminingi. Buvo tai vienuoliktas ant žemės nužengimas indusų Dievo vardu

Višnu. Kaip rašo šventa indusų knyga "Višnu Purana", Krišnos patėviui—o juk ir Kristaus tėvu ne Juozapas buvo!—balsas iš dangaus pašnabzdėjo, kad jis pástvėręs kudrikį Krišną bėgtų už upės Jumna, nes tos šalies karalius Kansa norėjo nužudyti išganytojų—vaikelį. Sanskritų Dictionary—o sanskritai tai mūsų lietuvių pratėviai!—rašytam du tukstančius metų prieš Kristaus gimimą yra taipgi aprašymas apie Dievą priėmusį žmogaus išvaizdą, gimusį iš mergelės ir stebuklingai pasprudusį nuo pasikėsino vietinio karaliaus—tyrono jį nužudyti.

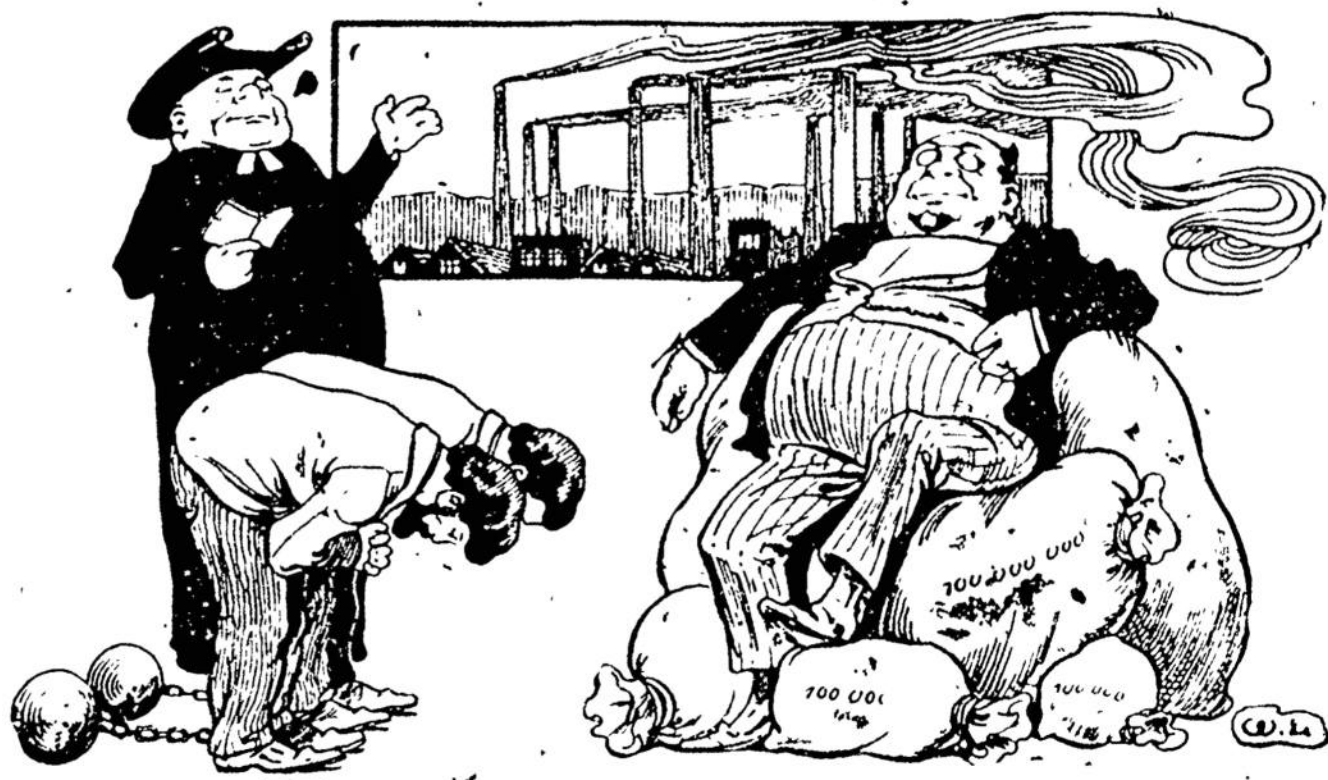
Kitas iš mergelės gimęs išganytojas vardu Salivahana, kurio užduotis buvo išganyti žmonės gyvenančius Comorine, pietinėje Indijoje, taipgi turėjo bėgti nuo jį nužudyti norinčio tyrono.

Nemažiau bedos turėjo Dievas vardu Buddha, kuris atėjo išganyti žmones apie

šešis šimtus metų prieš Kristų, ir kurs ir šiandien turi beveik du syk tiek pasekėjų kaip Kristus kad turi. Jį, kaip ir Kristų, norėjo nužudyti karalius. Tas karalius kariavo Magadhoj, ir vardas buvo Bimbasara, (bet man pralotui Bimbai negiminė, nors jo vardas ir panašus).

Persų išganytojas-karalius Cyrus, apie šešis šimtus metų prieš Kristų kudikiu budamas, kaip persiškos evengelijos praneša, taipgi vos išsisuko nuo mirties per paliepiamą tuomlaikynio karaliaus Astyages.

Taigi, matot mano mieli parapijonai, išganytojų profesija nuo prehistoriškų laikų buvo sunki ir pavojinga, ir tą turėdami omeny visados atminkit apie likimą jūsų naujoatpirkėjo nuo svetimų išganytojų, jūsų pašventusį ganytoją, pralotą Bimbą ir jo organą "Kardą."

Dievas sutvėrė žmones savo darbui ir šlovei.

MAINOSI LAIKAI.

Kun. J. Tumas, viens iš apšviestųjų Lietuvos kunigų, "Liet. Balse" smarkiai subažtuos lietuvius, kurie remia tokias fakirų įstaigas kaip Gabrio ir kšn. Bartuškos biurus, kuriems iš duosnių žmonių surenkama tukstančiai, kad keli avanturistai pilve nejaustų tuštumos ir kad jiems nereikėtų eit dirbti. Tumas savo rašto pabaigoj sako:

"Tautiečiai, ar aš klystu? Jei neklystu, tai šalin aną anonominę Šveicarijos "diplomatiją!" Tiek teturėsime, kiek įskovosime!"

Reiškia, jau ir apšviestiesni kunigai pritaria socialistų taktikai ir vadovaujasi jų obalsiu: "kovoje tu tik įgysi savo teises." Tik bereikalo kun. Tumas tų fušerių aferas nors svetimženkluose vadina "diplomatija." Ten ne diplomatija, bėt tiktai dipsomatija.

Tris "karaliai."

Brostvininkų organas, "Darbininkas," kaipo didelis tikėjimiškų klausimų žinovas, rašo apie "Tris Karalius," ir posmuoja: "Nors nekurie socialistai bando užginčyti, autentiškumą to Evangelijoje Karalių bei išminčių (ar tų karalių išminčių ar dar apart tų karalių buvo kokie kiti išmintingi vyrai?) aprašymo, ale veltui. Faktas perdaug aiškus."

Na, tai gerai, "faktas perdaug aiškus." Pažiūrėsime, kaip jis yra aiškus ir ką tas "šaltinis teologiskų informacijų" apie tą aiškų faktą žino.

Ką rašo apie tuos karalius Evangelija? Štai, skaitykit, (Mateušas 2:1):

"Kada Jezus užgimė Bethleheme, Judejoj, dienos karaliaus Herodo, štai atėjo magi iš rytų į Jeruzolimą."

Kur čia yra kalbama apie Karalius? Čion yra minimis "magi," t. y. magikai, burtininkai, klastoriai cirkininkai, nieko nėra kalbama apie "karalius." Karaliai užgimė apsukriose švento humbugo agentų protuose, kurie iš burtininkų padarė karalius, kad štai, davatkomis ir brostvininkams parodyt, kokios svarbios "personos" buvo Jezaus krikštinose.

Kunigai pakrikštyjo burtininkus "karaliais." Gerai. Iš kur tie karaliai? Iš rytų, iš rytų nuo Bethlehemo. Kokių "karalysčių" karaliais buvo jie? Katalikai neatsakys, nes jokių karalysčių į rytus nuo Bethlehemo nėra apart Syriškos pustinės. Už jos yra Persija, Afganistanas, Beludžistanas, Tibetas ir Činija. Kurios karalystės "karaliai" buvo tie, kurie buvo Jezaus krikštinose?

Persu (Parthiaus) karalium buvo Phrates V ir jis niekados ne pėsčias, ne ant arklio ne mulo, ne ant verbliudo į Jezaus krikštiną nekeliavo.

Afganistane tada buvo valdonu rodos, Kaniska arba Kanerkes, bet nė jis, ne jo pirmtakai ne jo ainiai apie Jėzų nė sapnavo, ir tikrai jo krikštinose nebuvo.

Beludžistano kaip valstybės tada nebuvo. Kaip istorikas Arrian sako, tos vietos tada buvo apgyventos laukinių Oreitae ir Gaddosii, kurie jokių karalių neturėjo ir todėl negalėjo į Jezaus krikštiną įsiųsti.

Ne Tibeto ne Činijos "karaliai" tose krikštinose nedalyvavo. Tad iš kur ir kas tie "karaliai" buvo? Nieks nežino, bet katalikams tai yra "faktas" ir laukti kad jie protautų, yra ištiesų, "veltui."

Kiek jų, tų karalių, buvo? Evangelija nesako ar du ar dvidešimts. Net ir "Darb." pripažįsta, kad jie galėjo but nekaraliais, ir kad "buvo manoma, kad buvo dvylika," kad pirmieji krikščionys ant paveikslų tepiojo du, o kitose vietose jų buvę keturi, tai aštuoni. Nors nieko nežinoma, katalikams vistiek, tai yra "faktas."

Jų vardai? Pats "Darb." sako:—"taipgi nėra mums tikrai žinomi. Daugelį įvairių vardų randame paduotų. Bet abelnai visa Katalikų Bažnyčią sutinka, kad jų vardai buvo Gasparas, Melchioras ir Baltazaras." Sutinka, sako? O syrijonai sako, kad tai buvę Larvandos, Hormisdas, Gušnasafas ir kiti. Armėnai, kurie nemažiau už syrijonus žino, kad jie buvę: Kogbas, Badelmas ir kiti. Bet visoj istorijoje mes neįrandam žmonių tokiais vardais gyvenusių Jezaus krikštinų laike ne tarpe išmintingų žmonių ne tarpe karalių. Vienok, ar šventam humbugui tas yra reikalingas? Paikęs davatkos ir durni rožančinkininkai bile kokią pasaką nuryš kaip "faktą."

Kada jie atsilankė pas Jėzų, ar tuoj po gimimui, ar vėliau. Jezui gimus jie "iš rytų" be trukių ir be automobilių atkeliavo, per visą Pelestiną, per Syrijos pustinę į dvyliką dieną! O gal jie iš kalno nujautė, kad niekur nežinoma, rašyt ir skaityt nemokanti, nušliurusi žydelkaitė turės krikštynas? Todėl gal but, jie ir išsirengę "iš rytų" pusmetį anksčiau? Bet ant to net kunigų teologas nepristoja, per paikai skamba, todėl sako: "Todėl jie rokuoja, jog daug vėliaus tie išminčiai atvyko į Judėjos žemę... Herodas liepė dviejų metų vaikelius išmušti, nekurie bažnyčios rašėjai sako, jog tris išminčiai (aha, jau ne "karaliai!") atkeliavo antruose metuose po Jezaus užgimimo." Ir antruose metuose atkeliavę, dar tebrado Jėzų su tėvais toj pačioj "stainelėj?" Paikumas išeina iš visų rubežių.

Tokie tai "faktai" yra ant kurių yra "pabudavota" bažnyčia, į kuriuos tikėt yra reikalaujama nuo protingu, apsišvietusių žmonių!

Historikus.

MOKSLO IR TEISYBĒS LAPAI

“Sventi tēvai” ir jų darbai.

(Draper rašo "History of Intellectual Development of Europe)."

"Konstantinas buvo vienu iš Kristaus Įpėdinių. Po jam Steponas IV likosi išrinktas. Konstantino akys buvo išdegiotos per Steponą, kuris užėmė Kristaus vietą. Vyskupo Theodoro liežuvis buvo išpleštas per žmogų, kuris buvo vietininku Dievo ant žemės. Tas vyskupas buvo paliktas kalėjime numirt iš troškimo. Popiežius Leonas III, buvo suimtas gatvėj per brolių popiežiaus Adriano, kurie norėjo išlupti akys ir nupiauti liežuvį. Jo įpėdinis Steponas V buvo begėdiškai išgintas iš Rymo. Šio įpėdinis Paskalas I yra apkaltinamas už apjakinimą ir užmušimą dviejų dvasiškių Laterano palociuje. Jonas VIII, negalėdamas atsispirti prieš Mahometonus buvo priverstas donį jiems mokėti.

"Tuom pačiu laiku Neapolio vyskupas buvo paslaptingo sutarty su Mohometonais, ir šie dalinos su katalikišką vyskupu plėšinių nužudymų katalikų. Šis vyskupas likos exkomunikuotas per popiežių; paskiau popiežius atleido jam, nes jis išdavė Mohometonų vadus o kitus užmušė. Dvasiškija buvo susitariusi nužudyti popiežių, nekurie bažnyčių skarbai buvo užgriebti, o vartai šv. Pancrazija buvo atidaryti su falsivu raktu, kad įleist Saracenus, Formosus, kuris buvo dalyvautoju tuose intrigose ir kuris buvo exkomunikuotas kaip suokalbininkas užmušime popiežiaus Jono, pats likosi popiežium 891 m. Bonifacas buvo jo įpėdinis. Jis buvo pravarytas iš diakonystės ir kunigystės už paleistuvingą ir negražų gyvenimą. Steponas VII buvo sekančiu popiežium, ir jis paliepė iškasti kuną mirusiojo Formoso, apredė į popiežiaus drabužius, pririšo prierėjo įsimaišyti, verčiamas Germaniškos dva-

krasės, ir teisė synode. Negyvėlio kunas buvo rastas kalnu, trys pirštai nupiauti ir kunas įmestas į Tiberą. Paskiau šis pats Steponas VII, Kristaus įpėdinis, buvo įmestas į kalėjimą ir pasmaugtas.

"Nuo 896 iki 900 m. penki popiežiai buvo įšvesti. Leonas V, bėgyje dviejų mėnesių po įšventinimui buvo uždarytas kalėjime per Christofora, vieną iš savo kapelionų. Šis Christoforas paglėmžė jo vietą ir į trumpą laiką buvo ištremtas iš Romos per Sergijų III, kuris likos popiežium 905 m. Šis popiežius turėjo už sugulovę garsiąją Theodorą, kuri su savo dukterimis, Marozija ir Theodora, abidvi kėkšės, turėjo jį po savo įtekme. Theodoros meile naudojosi ir Jonas X. Ji buvo davusi jam Ravennos arcivyskupo sostą, o paskiau padarė jį popiežium 915 m. Theodoros duktė prašalino šį popiežių. Ji užpuolė jį Laterano palociuje. Jo brolis Petras likos užmuštas; pats popiežius buvo įmestas į kalėjimą, kur vėliau buvo nužudytas. Vėliau ta pati Marozija, Theodoros duktė, savo sunų padarė popiežium, tai Jonas XI. Daugelis tvirtina, kad popiežius Sergijus buvo jo tėvu, bet jo motina manė jį esant sunumi jos vyro, Alberiko, kurio brolių Guido jį paskiau vedė už vyrą. Kitas jos sunus, Alberikas, užvydėdamas savo broliui popiežiui Jonui įmetė jį ir motiną į kalėjimą. Alberiko sunus buvo aprinktas popiežium kaip Jonas XII.

"Jonas buvo devyniolikos metų, kada jis tapo Kristaus vietininku. Jo popiežiavimas buvo garsus savo bjauriausiomis kėkšistėmis, taip, kad net imperatorius Otho I turėdė į popiežiaus drabužius, pririšo prierėjo įsimaišyti, verčiamas Germaniškos dva-

siškijos. Jis buvo teisiamas. Pasirodė kad Jonas ėmė pinigus už iššventinimą žmonių į vyskopus; jog jis išventino vyskupu viena, kuris turėjo vos dešimt metų amžiaus; jog jis buvo kaltas kraujagėdystės (lytiškas susišėsimas tarp artimų gyminių) ir kad Laterano palocius delei jo kėkšavimosi buvo paverstas paleistuvystės namu. Jis izbadė akys vienam dvasiškiui, o kitą baisiai sulamdęs—abudu mirę iš tos priežasties. Jis buvo atsidavęs pijokavimui ir lošimui iš pinigų. Pagalios, jis buvo prašalintas, o Leonas VII išrinktas į jo vietą. Bet vėliau jis pergalejo savo priešus. Jis sugavo savo priešininkus; jis nupiovė vienam ranką, kitam nosį, pirštus arba liežuvį. Pagaliaus jis pabaigė savo gyvastį iš rankos žmogaus, kurio pačią jis buvo isgėdinęs.

"Jonas XIII buvo pasmaugtas kalėjime. Bonifacas VII įmetė į kalėjimą Benediktą VII ir numarino jį badu. Jonas XIII buvo slapta nugalabintas požeminiame urve tvirtovės šv. Angelo. Kunas Bonifacio buvo valkiojamas žmonių po gatvės."

Tai puiki istorija tik nuo Konstantino iki Jono XIV laikų—tik apie 200 metų. O vis tai buvo "neklaidingi" ir "vietininkai Kristaus ant žemės!"

Vienok grįžkim atgal prie Stepono IV! Prasikalto jam Christoforas, diakonas Rymo bažnyčios ir jo sunus Sergijus, kuris buvo bažnyčios židininku, ypatos per kurių įtaką Steponas iikosi popiežium—ir popiežius paliepė išdegti jų akys. Christoforas nuo to mirė, o Sergijus popiežiui įsakius buvo į keletą dienų po tam pasmaugtas.

Ką sako katalikai apie šį siaubuną? Klausykit! Platina Vatikano bibliotekaras rašo: "Steponas, labai uolus kunigas ir tikras įpėdinis ir pasekėjas Kristaus, mirė ir buvo pakavotas." Tai viskas apie šventus nuotikius tyli, nes pasakojant žmonėms akys gal atsidarytų.

Historikus.

KATALIKŲ PRIDERYSTĖS.

Isėjo neseniai knyga vardu "Laiška Leonui XIII." (Letters of Leo XIII). Papa Leonas XIII buvo žinomas kaip "mokyta" žmogus. Bet iki kiek paikas gali but katalikiškas mokslinčius, aišku, kad ir štai iš ko:

Pusl. 135 skaitome: "Žmogus yra laisvas klausyti savo išminties."

Pusl. 294 vienok jau skaitome: "Ką mokslinčiai gali ištikrųjų darodyti esant teisingu fiziškoj gamtoj, mes turime but pasirengę sutaisyti su šventraščiu; o jei jų tvirtinami dalykai yra priešingi šventraščiui—tai yra priešingi katalikų tikėjimui—mūs priderystė yra darodyti visais galimais budais, kad tai neteisybė, o jei to negalime, tai mes turime tikėti, kad tai neteisybė."

Gyvenk tikėjimu! Kad tau ir darodys kad tu klysti, kad tavo idėjos, supratimas paikas—neatbok nieko, tikėk, kad tu teisingas ir gana.

Mokslas darodė, kad saulė ir žvaigždės yra daug didesnės už žemę, bet tu neatbok tikėk kad žvaigždės yra tik kaip žvakės, kurias dievas ant kėdės pasilipęs pakabino. Mokslas darodė šventraščio paikumą, bet tau katalike nereikia to žinoti. Tu tikėk ir viskas.

Kodėl tik tikėti ir tikėti?

Todėl, kad visi minykai, nuo paprasto kaimo kunigūžio iki paciam papai galėt iš tavo paikumo lengvą, saldų, pelningą gyvenimą turėti.

Ikonaklastus.

PRADĖD SI SIPRASTI?

Katalikų vyskupas Wm. Stang, anot "Darb.", rašo sekančiai: "Mums leista ir mes esame padaršinami ieškoti dangaus šiam pasaulyje. Laimė ir gerovė nėra skirta tik mažumai, bet skirta visiems. Mums reikia atsizadėti šio pasaulio linksmybių, idant įeiti dangun."

Na, matot, kaip katalikų vyskupai po biskį, po biskį, pradės susiprasti. Jau pradeda šaukti ir eikalauti dangaus netik su aniuolais, bet ir šiame pasauly. O ar senai dar visokie snargliai iš klerikalų abazelio spjaudė socialistams ant langų ir rėkė: "Štai jums! Tai už tai, kad jūs norit rojaus ant žemės!"

Katalikų vyskupas pasimokinęs nuo socialistų reikalauja netik rojaus ant žemės, bet virto tikru bolševiku, nepasiganėdina rojum, ir reikalauja dangaus!

Išrodo, kad nekurie ir iš jų pradeda progresuoti. Geri tai ženklai. Periodikalus.

Darbininkų Kalvarija.

Verkit aniuolai!

Dvidešimts penki ištikimi tarnai romiškos bažnyčios likosi pasiūsti teisėjo Bačkaus, Milwaukee, Wisconsin, ant 25 metų į Waupun kalėjimą, už per narsų kovojimą už pamatus "šventos Bažnyčios." Mat, tulas italas, buvęs katalikų kunigas, pasakė ką ten jų "kazionam" kunigėliui negeistino, ir tas suorganizavęs šaiką, ištikimų dangaus kareivių

gvardiją, pasiuntė "išnaikinti nepriėteliūs bažnyčios šventos." Benaikindami papuolė ant 25 metų meditacijos.

Tie iš lietuvių klerikalų abazo, kurie buvo pradėję agituoti, kad "bedieviūs išpjaut," beabejonės pasiskubįs su "dziabu," kad galėtų greičiau nuvažiuot pas savo 11 pakutavojančių brolių Waupuno šaltojoj, kur sako ir dvasiai šventai pasiutimas greit pereina.

Bevelnis.

Vikaru Raportai Pralotui Bimbai

SO. BOSTON, MASS. Mūsų šventakup-riai beveik apgavo pirmiečius. Buvo štai kaip: Progresystės moteris turėjo maskara-du baliu. Maska buvo daug ir labai gražių. Tarp tu buvo davaltku apsimaskavusių taip naturaliskai, kad nieks nebuvo sakęs, kad jos yra beprotės bažnyčios grindų pilvu šluostytos. Su jomis įsprudo sykiu ir burelis rožanuočių gyvuliuku, apsimaskavusių vy-ciu. Visos tos šaukos vadovė buvo viena senmergė, vagilkos sesuo, ir girtutitėlė, kaip senukės po Eriksėnomis! Tarp mas-ku buvo viens saunus kapuemas ir smarki guma miniskaitė. Pamatė tas rožančiuotė burys, ir ji staigiai ivairniais balsais, rodos, kad kacių koncertas u-pultas su nu riuos: čia, kaukia, o gyvenikai sokinėja, siunta, draskos, net belgija reikėjo aukl kad nu-stidė to šventis gauspės. Ir tapo protin-gaus žmogern apsimaskavę daugelis kandi-datai patis nuimaskavo ir patelė Darvino teorijos klaidinguma: dar nevisi žmonės teber is beždionių isivystę.

Paseko mus guma, kad koks ten kunigas Lindus mums. Kunagai pažista saviski, ži-no kas to laukia! Todėl tuojais supuole ku-nagai Jakautis, Žilinskas ir Dobuzinskai, ir tuojais po viena misia, o poternu tai tiek, kad net aniuoku verkia! Tula davaltku, nu-gir-čiai endant dūsaula: "Tai dzevuleliau, to kungelio turbūt buta smarkaus grie ninko. Jei koks muzikelis miršta, tai vieny mišelių užtenka, o kad sis kungėlis savo šventas korales paduove, tai net trys kungeliai turi melsties, kad to dusele nuo praklento šėtono išprašyti."

Tokius tai tokeles pas mumis!

Karosukas.

NEW PHILADELPHIA, PA. Bolševi-kizmas apsedo net mūsų kun. Matulaičio pa-rapijonus, ir kad jį bent Kipsas paimtu, net Dievo dudorius liko bolševiku. Suprantama, prašėčius suodė, kad čionai rengiama revo-liucija, taip sakant iš biznio išmetimas, tai dudoriui duoda atstovka ir parsikvietė kita.

Bet mūsų šventi bolševikai nelėidžia grinoriui duduot. Kunigas šaukia atkartotinai: "Do-minus vobiscum," o vargonai nebiski, tyli! Atsigrįžęs žiuri: nagi tie bolševikai apstoję vargonus, kaip Raudonoji Gvardija čaro pa-locių. Lapacora mūsų žydukas policija sau-į pagalbą saukties. Ateina pats miesto gas-padorių su sesiais žiemskiai, randa viska ramu, ir apsisukę išeina. Kuniguzis ima vėl knyga skaityt evangelia, bet apsirinka: vie-toj evangelijos, paėmė turbūt rusiškų izvos-čių "sbornika" keiksmų, ir kad pradės su-tint nuos, net šventųjų šovvlos, kaip daval-tos pasakova, pradėjo cnaudet. Ir is tiesų, ir gerą knygėli išvartytu tokie netikėliai is-kantrybės neduoda smarktai netik auksi-mu, bet ir varmu nuo ju negali beskauyti ne po ba-nausiais pragaro kanciu gyzdini-mais!

Netik mus Matulacium sugaudo tie bol-sevikai daug nemegotų nakti, bet ir kai-pynas Durnickas sakoma kaip kas prime-na tam medri pikiskus laiskus. Petraitiene arba Levin-ką, tau is tuoje pradėjęs švento Vyto dikt sekti. Matulacium gi sapny ro-das dides. Jungis prie vargonu, tai vėl girdis bobu plotkus apie kokią ten mergina jo klebonuot, smetonu su pirštu skabinimo, kokios ten vasles prikismus ir tam patnašiai.

Tiesiog sakant, tie bolševikai privirė cion eiles, svinstvu ir nepriimnasčių. F. J. F.

VALPARAISO, IND. Lietuviai neturi daug inteligentu, ir todėl pas juos net ir "studentas" yra jau pagarbos zodiu. Vienok nevisi studentai yra gerbtini, o labiausiai studentų gerą vardą sutersė daugelis mūsų "bulvaskutinių studentų," kurių produkeija Valparaiso yra didoka. Kad yra tokių stu-dentu, kornu net padorios bulvės sarmatyjas į rankas papulti, del jų grabijoniškumo ir stokos bent elementario įsilavinimo bei es-tetiškumo, aš tuojaus čionais darodysiu. Štai pas mumis yra tušas vaikėžukas, gauna pa-šalpą nuo davaltkų ir kokį skatila nuo kuni-gų. Jis tarp bulvių skutimo ir indų bei pad-

Dievas Visus Savo Sutverimus Myli...

lagių plovimo, yra kandidatu į kunigus. Ir štai jis rašo kritiką vieno iš mūsų Lietuvių literatūros ir tautosakos susirinkimų ir pasikalbėjimų ("Draugo" No. 39), ir pasirašydamas "Jurgutis," štai kokius terminus vartoja trumpos korespondencijos:

"Cicilikiška seilė,"

"kultūros mažiau kaip pas parsą,"

"kurs žviegdamas laužosi per tvorą,"

"su sviestu tepė socialistus,"

"tie kraugėriai ganubija žmones,"

"socialistams patarė būti tikrais versiais,"

"pirmiau reikėtų išauginti iš telukų,"

"paskui palikti versius,"

"tie pherpiat," etc. etc.

Ir ar stebėtina, kad pasaulyje yra Maliauskų? Ak tu šventas Perkūne, juk tokiems dvasiškiems muzikams reikėtų pirma visą surumbėjusią skurą nulupti, lezuvų nekarsinti ir smegeninę disinfekuoti, kol iš jų galima būtų padaryti bent padarų žmogų, nekalbant jau apie inteligentą.

Tai tokių atsiprašant studentų yra Valparaisoj!

Gnote-seauton.

MONTELLO, MASS. Mēs seni Brocktono Altaristai patērijom, kad jūsu pralote Bimba jaunais vikars, nevisai teisingai iedāvē savu raporta iz 1917 m. veikimo mūs miestē. Todel, kaipo veikējai tavo bažnyčioj, negalime daleisti kad jūsu šventoj parapijoj kiltu barniņi ir nesutikimai, kas gali negerai atsiliepti ant jūsu ietekmēs, ir mūsu visu dvassisko stono, ir laikome savo šventā pareigā atitaisyti neapdumofus išrokavimus jūsu jauno vikaro. Štai pataisome:

LDLD 6 kp. Neplatina literaturos, tik dalina savo nariams.

Am. Liet. Taut. Sandaros 24 kp. Smarkumu miegancio knarkimo.

Liuosybēs Choras, nesusipratimu neturējimu.

Mēs protestuojame, kad J. J. Ramanauksutis socialistu tarpe (Ak jis ju tarpe daugiausiai su uosle "veikia"? Pralotas.)

J. A. Svyrunėlis, reikalų nerašo, tik veikalėlius ir apysakėles.

J. A. Turan, ne platina laikraščių, tik svajoja juos platinfi.

P. Balsys, ne bolševikiška pozicija, bet bolševikų pasididžiavimu ir privatiškų laikraščių (tik socialistiškų) redaktoriais nepasiganėdinimu.

F. F. Bagužis, antinilitarizmu, prieš karės paskelbimą, o militarizmu po karės paskelbimui, ir keistu besišypsojimu prieš merginas.

Alb. Stonkus, ne gabumu chorų vesti, bet užbaigimu konservatorijos.

E. Stonkiutė, ne solistų mokinimu, bet piano skambinimu.

Ona M. Vikšnaičiutė, ne monologų lošime, bet vieno monologo atlošime.

M. K. Babliauskiutė, ne vien rimtumu; bet ir nieko neveikimu.

"Kovos" Brockton Reporter, ilgais ir neapgalvotais aprašinėjimais, tuščiais pasigyrimais.

"Keleivio," H. K. Mažlukas, nerašinėjimu neapgalvotų plepalų.

"Naujienų" žvirblelogijos Studentas, žinių nesugraibymais, jis visai nepanašus į Brockton Reporterį. (Ar kas manė kad panašus? Pralotas)

"Kardo" Bimbos Jaunais Vikaras, ne teisingumu, bet nežinojimu, kas dedasi jo para-

pjoj ir apsileidimu pildymo savo šventų pareigų, nes perdaug su gaspadinėmis romanuoja. (Jaunystė, konfratrai, pasiutystė! Pralotas).

Dalykai neužrekorduoti Jauno Vikaro raporte, nes nepažymėjo šių atsižymėjusių ypatų: II. Staupus, vulgariškumu.

M. Petrauskas, gabiu chorų vedimu.

S. Šmitas, nenuilstančiu besirūpinimu progresyvių draugijų reikalais.

J. P. Karnaukalas, kelionės įspūdžių aprašymu.

V. Putvinskaitė, lakštingalės žavėjančiu balseliu.

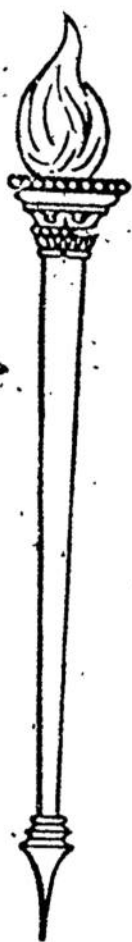
M. Januškevičiutė, literaturos platiniū. Pyteris Vaičiūnas, parodymų visuomenei šnipų, ir ant steičiaus vėžio kepimu.

Kadangi mes kaipo seni Altaristai, tai prisilaikom ir seno Julijaniško kalendoriaus, pagal kuri dar reikia paminėti sekančių ypatingų atsižymėjimai:

S. Šlepyš ir S. Geniotis narsiu laisvamybės po kojų paminimu ir i kunigusėjimu. (Ne pas mane! Turbut pas Mickevičių apsirikę nudardėjo. Pralotas). Du Altaristu.

BRIGHTON, MASS. Sorkės ir pas mus kaip kada užkliuna. Štai, nesenai mumis apilankė šventųjų sorkininkė, kokia ten Jankauskienė, ir sakė—dovanokit skaitytojai!—prakalbą, apie davatku gerumą: mes geros, mes mylime tikėjimą ir šventą kunigėlį, mes gimdom gerus katalikus sunus ir dukteris, mes cackos, tik tos progresistės tai padlos, jos šiokios ir tokios, jos gimdymą kontroliuoja, jos aaaa!...grrrr!.....Zurzė, rėkė ir keikės, ir nuvargusi sustojo.

Nesinorėjo pas durną ko klausti, bet norėčia, kad ji "paeikspleinytų" mums, jei katalikai tokie geri ir gimdymų nekontroliuoja, tai kaip yra ten tie dalykai kunigų su gaspadinėmis? Tankių krikštynų pas juos nemaityt daugiau, kaip pas minykes su zokoninkais. Antras dalykas, kurį kokia nors šventa sorkininkė galėt išaiškinti yra, kaip ten yra, kad nežiurint kaip davatka nebu šventa, kad nors but lygi ir pačiai Jankauskienei, bet beiboką kataliką negali pagimdyt ir gana Gema šliuptarniai, ir kunigužis tur sunkaus darbo kol iš kudikio minkštos skuraitės velniukus išvaiko. Žydas Zako tėvas.

Karė žemėn savo Karda Ismeigė.

CLEVELAND, OHIO. Tai ir mes klausėmės prakalbų garsaus dvasiškio Ramanauškučio. Kam jis šmeižia Bostono kolegiją garšindamas esąs jos "studentu," mes negalime suprasti, nes kas jau matė kad šiame laike studentai po visą mėnesį trankytusi po visą pasauly? Matomai jis yra toks studentas, koks jis yra kalbėtojas.

Pliauskė ir plūdosi jisai čionai net kelis vakarus. Stebėtinai mūsų klerikalų bankrutai, kad tokį "kalbėtoją" kviečia net už keliolikos dolerių kelionės lėšų! Daugiausiai kliuvo tiems vargšams "nezaležnikams," tai yra žmonėms, kurie atsisako leisti save toliau išnaudoti papos agentams, ir

klausyti halaburdiškų, paikų mulkinimų. Tikėjimas pats per save gal ir turi geras puses, bet tie tikėjimo skelbėjai, tai tankiausiai žmones su kuriais net padori degloji atsisakytų bent ką bendrą turėti.

Apie Ramanauškučio čion buvimą rašė ir "Draugas" (No. 35), bet nežina kodėl apskritai kitko stai ką rašo: "Vietos lietuviai dabar suprato, kad čionais trankosi ne koksai ten žmogus, bet tiesiog bjaurus valkata."

Kun. Halaburda kvietė Ramanauškutį išpludimui kun. Strazdo ir vyskupo Mickevičiaus, tai už ką kunigų "D." taip negražiai savo kviesta kalbėtoją vadina "bjaurus valkata," mes negalime suprasti, nors užginčyti to visai nematome reikalo. **Gedeminas.**

MAHANOY, CITY, PA. Už garbę laikau pranešti pralotui Bimbai, jog aš kaip vietinių trumpapročių ir ilgaliežuvių klebonas iki šiol dariau nebloga biznį. Tik paskutiniu laiku apsidaires pastebėjau, jog ne daug paliko man teisingai tarnaujančių. Nors didelė daugumo iš burinyčios išspruko, bet vis liko poras desėtkų, kurios nori, kad aš jas nuo pragaro kančių išgelbėčiau. Nupuo- lus gešeftui aš syki sau sedėdamas mąsčiau, kaip čion galima but padidint įplaukas, kaip štai užbėga mano mylima gaspadinaitė (mu- žikams ia pussere perstačiau) ir praneša man kad i jos malonę galvutę atėjęs puikus plenas. Ah! ką mes pralobai be tų mandrių stirnukių darytume?... Na, sako, ji man, klausyk širduk, nenusimink dėl gešefto bło- gumo, bėt vartok košę galvoj! Buriutės duos daugiau vilnų, tik jas reikia trumpiau kirpt. Štai, dabar numirėliai yra laidojami pas bambizus. Pasakyk tu jiems, kad ta vieta, neišventinta, kad reik šventintos, o pinigų bus. Ateinantį nedėdienį pasakau, kad nelabai is iš nešventos vietos dar gal dušias greičiau pasigauti, ir kad reik šventin- to kalno. Na, ir ką sakysi, konfratre, kad pradės kimšt dolerius ir penkines, tai krepšis sprogsta. Bet su laiku nelabosios buriutės, o labiausiai tie avinai, pradėjo vėl skupėt ir ant kapinių; apskelbiu kad nupirkto kapinės reikės šventin. Na, ir šventinsiu. Suren- giau jomarką, sušaukiau avis ir avinus iš vi- sų pusių, ir traukiame į kalnus šventinti, bet prieš tai, suprantama, ant šventos intenci- jos yra kolekta. Pinigo kaip šieno! Juokin- gas atsitikimas buvo, kad man sėdant į au- tomobilių pasirodė, jog nėra švento vandens! Susirupin mano gaspadinaitė, bet greit su- sėprato, pakišo blokinę po kranu, pripylė, ir švento vandens galybės! Ir taip pašventi- nau aš kalnus palaiminau juos, o mano il- gasprandžiai parapijonai ir svečiai palaimi- no mano delmoną! Adieu, konfratre.

V. Parapijos Z. Pralotas.

KEWANEE, ILL. Musų raganių ko- mandierius ir dvasiškas vadovas po labai di- delių trubelių su raganiškais parapijonais iš- jojo su savo riebia "načinie duchowne" į New Yorko valstiją. Sakoma, kad prieš tai Lakštingaliutės lizdely buvusi mažikė kova:

raganiškas kasierius norėjęs koki ten šposą iškirst dvasiškai asabai, tai šis už tai su kir- viu taikęs i tūščią kasieriaus makaulę. Dar laimė, kad ant tos rankos Lakštingaliutė per naktį tupėdama, buvo ją nutupėjusi ir todėl vietoj pakaušio nukentėt turėjo kaurai ant kurių šventos kojos ir kojukės taip tankiai meiliai šokinėdavo ir vaikščiodavo. Už tai parapijonai užsirustino, sako: o kas mums ex-šliuptarnio, veidmainio kasieriaus pakau- šis, ar mums bėda, kad jis negalės dvasiškų čeverykų laižyt? Bet, aure, karpetas pinigai kaštuoja!... Na duchauna asaba išsidangino ir mus davatkos pasiliko siratukėmis.

Bet delto vokiečio vyskupo gešeftas ne- prapuls. Tiesa, per keturis metus perleido- me jo agentų net ketvertą, pirmas buvo gar- sus "Keleivio" korespondentas Vanagas. Bet už įvairius nuopelnus su Agotele "mufinos" toliau. Antras buvo nabašninkas Gugis, už kurio kaili kunigų trustas mokėdavo net \$3,700.00 kas meta "insurance." Ligustas, sukiures vargasas, nereikėjo jam "nė gaspa- dinių," kaip girės enatlivasis. Bet tulam ho- tely sugautas su minyke, apie enatą persto- jo kalbėt, bet susiglėmžęs kelikus kupkas ir kitus šventus tinkusus, išgaravo ir jei ne ma- sonas teisėjas, kuris liepė "dievišus įrankius" sugražinti, mus šventakupriai but labai bied- nais likę. Sekantis buvo stockyardų ir Wau- kegano vargonininkystės kursų baigęs Ci- sas. Senukas tai, ir parapijonai nė nepyko, kad laikė supliūgusią paliokę už gaspadi- nę, nes juk ir Dovidą tik Judita sildydavo. Bet kadangi jis apart didelio žioplumo ir "opsiler- mavimo" nieko daugiau nepajiegė o dar prieg- tam "Kardą" keikdavo, kurį net parapijonai labai myli, tai nešdinos ir jis. Paskutinis buvo garsus Ambrozaitis, bet apkarpęs ave- lės ir avinukus, išvažiavo su savo Joanna vil- ningesnės bandos jieškoti. Gavome atgal seną pažįstamą, Cisą. Prižadėjo "Kardo" ne- keikti, tai gal ir užsiliks.

Dabar mus panevėžiniai ir suvalskiniai varžosi už parapijos džiabus, nes senis Cisas į biznį nesikiša, tai yra už ką ir peštis.

Kaziukas.

Tyrinėjantis netikėliai daugiau žmonijai naudos atneša, kaip keliais šliaužiojančios rožančius sukančios tikinčios davatkos.

Kunigų žiedai

"Ko Velnias neatliks, pavesk kunigui!" sako patarlė. Išmintį tų žodžių patvirtino paskutiniai nuotikiai Vokietijoje. Kaizeris matydamas, kad jo sostas ir dynastija griuva, kad jokie pasitaravimai Pragarui jo negali išgelbėti, tai pasišaukė Jezuitus sau į pagalbą. Štai katalikas Hertling pastatytas Vokietijos kanceleriumi, o su juom atgijo ir juodoji jezuitizmo gvardija. Nestebėti na tad, kad prasidėjus streikams su (politiškos spalvos), kunigai leidosi į darbininkus, ir prašė ir pragaru grąsino, kad grįžtų tie prie darbo, ir pagelbėtų palaikyti kaizerį ant sosto. Pažįstame mes ir saviškius jezuitus!

Valparaisiečiai moksleiviai pradeda iš savo Literatiškos Draugystės krapštinėti lauk šventakupriškas blusas. Vienas iš tų, tulas p. Montvidas likosi išmestas, už nepraušaburniškus šmeižimus visų gerbiamos moksleivės, panelės Žilvītaitės. Prisidargstydami visokiais slaplyvardžiais mūsų kandidatai į kunigus iškoneveikia kiek galedami nepatinkamus sau veikėjus, o kunigų organas "Draugas" tuos paikus šmeižtus noriai talpina.

James Holmes, Patrick Moriarty, John F. Murphy ir Charles T. Hart visi sujai "bažnyčios šventos" ir kuniginių mokyklų auklėtiniai bei kandidatai į dangų su pagalba paskutinio patepimo, likos nesenai sugauti Middleboro, Mass., kaipo banditai, kurie apginkluotame automobiliuje terorizavo ir apiplėšinėdavo apielinkės gyventojus. Ne užilgo kunigai juos pakrikštys "socialistais."

Mūsų klerikališkoji spauda vien tik prisiminus apie bolševikus gauna durnavojimo prieuolį. Stebėjomės mes iš pradžios, kodėl taip. Bolševikai pripažįsta Lietuvos laisvę ir dar kovoja už ją, ir ko čia rodos taip neapkęsti tos partijos? Dabar dalykai pasirodo geriausioj šviesoje: visas papizmas stovi už kaizerį, tas parodo, kad Anglija turi net armiją už laikyti Irlėndijai, kad šie kaizeriui netarnautų, o katalikiška Quebec provincija Kanadoje po įtekme kunigų net nuo Kanados federacijos grąsina atsimesti, kam prieš kaizerį kariaujama. Mes dabar suprantame kodėl mūsų klerikalai siunta ant bolševikų: mat šie nenusilenkia prieš kaizerį ir jo kancelerį, jezuitą Hertlingą!

Jei kuris parodo ženklus išmintingumo, doros ir pradeda patį save gerbt o atsisako veidmaĩniauti ir už pelną iš mulkių tuos mulkius dar daugiau mulkinti, tai "bažnyčia" greit moka tokiais nusikratyti, exkomunikuoti. Išmintingiems ir doriems ne po "bažnyčios" skvernu vieta!

Visa jontarka kunigų tarpe sukėlė koks ten Visuomenietis tikintis ir matomai nusėtinai apsišvietęs žmogus, savo straipsniais "Naujienose", "Draugas" skaitydamas to kataliko savo kunigų apkaltinimus plūsta ir gatavas į sieną atbulas lipti, o negalėdamas nieko ant užmetimų atsakyti, tik rėkia: "Protestuokim, protestuokim!" Tie "protestai" gali tiek kunigėliams šiame atvėryje gelbėti, kiek gelbsti kišenvagiui, nutvertam už rankos svetimam kišeniui.

"Idant išnaikinti katalikystę, bedieviai pirmiausiai nori išgriauti bažnyčias, nuvirsti altorius ir išžudyti kunigus," šaukia mūsų švento humbugo agentai. Mes dar tebėsime negirdėję, kad bent viena bažnyčia būtų buvusi nugriauta, nors vienas altorius nuverstas arba bent vienas kunigas nužudytas (apart keleto elektrikuotų ir pakartų už žmogžudystes, gaspadinių paskerdimus, ir t. p.) bet tankiai girdime, kad tie "ramybės kunigaikščiai" tarnai su pagelbininkais sumusą kalbėtojus, išardo susirinkimus, išdaužo "bedievių" langus, ir net nužudo sau nepatinkamus žmones—bet vis tai "didesnei garbei ir šlovei bažnyčios švento."

Nesenai katalikų kunigas Bernard Walters iš Nanticoke, Pa., buvo suareštuotas Philadelphiaj už sodomišką paleistuvystę su James Cooney, 14 metų berniuku, Greens Hotely. Jis buvo pastatytas prie teisėja Pennock, ir bilos jam nėra. Dar viens "šv. tikėjimo" skelbėjas demonstravo kokia pas juos dora.

Kun. Maliauskas kviesdamas žmones į savo "konferencijas" ragina: "Tik neprisi-valgykite daug, nes pradėsite vemti." Girdint Maliauską skleidžiant "apšvieta" ir alkaną žmogų verčia vemti. Jis savo žodyną turėtų kapitalizuoti: pavesti kokiai nors fertilizerio (trąšų) kompanijai eksploatuoti tą sriutinę.

Minykų organais jau kalba kad bedieviai ir jų remėjai "ruošia—katalikystei grabą." Nesenai dar šukavo kad "ne peklos vartai nepergalės" o žiuri, jau kinkos dreba prieš grabą. Tie mus kunigėliai nieks daugiau, kaip tik netikėliai Kristaus užtikrinimų.

Paaikšėjo, kad kun. Maliauskas už savo konferencijas gauna (kaip ir Cicero, Ill.) po \$70.00. Nestebėtina, kad jis ir plustasi juosė kiek galėdamas, kad uždirbtų juos, ir mums rodo, kad jis vis teisingiau \$70.00 už "konferenciją" uždirba, kaip kun. Siatrusaitis imdamas po \$10.00 už pusvalandį nuvažiuojant į kapines, arba kaip pats Maliauskas rinkdamas aukas "Vilčiai", kurios nė kaulų jau nebliko.

Chicagoj likos pakarti du žmogžudžiai—vagiai: Harry Lindrum ir Edward Wheed. Abudu mirė kaip "ištikimi vaikai bažnyčios šventos," aprupinti visais sakramentais, kuriuos suteikė draug su nuodemių atleidimu kun. F. M. O'Brien. Tai žiedai kunigų "mokslo," ir dabar linksmi karaliauja su palaimintaisiais danguje!

Kunigai skalatija apie savo moterų dorą, plusta ir keikia ir niekina progresyves moteris susispietusias aplink "Moterų Balsą" vadindami jas be doros, paleistuvėmis. Kiek mums yra žinoma, LMPS. nėra nė vienos mergaitės, kuri su Gabrieliaus pagalba būtų susilaukusi nasliedninko, kiekvienoj parapijoj galima rasti jų po kelias. Nė viena iš progresiščių netarnauja pas kunigus už sugulovę, tą "privilegiją" turi mergaitės iš "Moterų Dirvos" abazo. Visudidžiausią klerikalų veikėja Chicagoj, kuri įeina su kunigais į įvairius komitetus, yra moteriškė su labai garsia dora ir prabašiams prielankia širdžia. Kur rasite tokia pas socialistes moteris?

Koks ten J. Mozeris iš Cicero, Ill. bėdavoja, kad girdi, vietiniai socialistai tai esantį baisų nedavėkos, nes tiesiog provokuojantis vietinį kunigėli, kuriam neduoda doleriu ir leidžia jam aplenkti savo namus "nepašlakstęs šventintu vandenėliu". Mes persergstam Cicero socialistus, nes romiokų kunigas įvartytas į pasiutimą neduodant jam dolerių už "pašlakstymą šventintu vandenėliu" yra taip pavojingas, kaip bulius pamatęs raudoną skudurą. Ar negalėtumėt ponui Mozeriui sumest kiek ir nupirkt porą kibirų "šventinto vandenėlio," kaip atlyginimą už persergėjimą. Tai šlakštos vyras kiek tik jo sveikata reikalauja!

Oscar J. Comery, katalikas žmogžudys, likosi pakartas. Prieš nužudymą kunigas O'Leary "aprupino jį sakramentais," ir jis mirė bučiuodamas kryžių," praneša "Boston American." Visoki O'Learys, Murphys, Caseys, Schmidtai ir Macochos priliuduos visą dangų ir žmogžudžiais ir žulikais iki tiek, jog ir durnoms davatkomis vietos ten neliks.

Apdumojimai ir Atlaidai.

Dievas iš didelės savo malonės padegė Montrealė miniškų klioštorių, vadinamą "Grey Nunnery," ir iš savo malonės jis leido sudegti 55 kudikiams nesenesniems kaip dviejų metų. Garbė mielasirdingam Dievui ant augštybės!

Neronas padegė Romą ir paėmęs harpą jis gražino. Kilstančios liepsnos ir harpos stygos linksmino jo "barbarišką širdį. Dievas padegė Montrealo klioštorių, o muzikos vietą užėmė balseliai spirgančių, cipiančių 55 gyvais bekeparčių kudikių, ir tie klyksmai nekaltų kudikėlių linksmino Visųgalingojo "meilės pilną" širdį.

Neronas buvo kraugėris. Popiežiai Aleksandra VI ir Steponas IV, Sergijus III ir Jonas XI, ir daugelis kitų, buvo žmogžudžiai. Kotrina de Medici iškerdusi dvidešimtis tūkstančių huguenotų buvo kruviną. Herodas sakoma, taipgi nešvarias rankas turėjęs. Girdime, kad ir buvęs caras Mikhė nevienu iš pasaulio isdanginęs. Bet iš visų tų garbių vyrų, liaurių vainikas tenka Mielaširdingiausiam Dievui, kuris linksmam šypsojosi kaip 55 kudikėliai lopšiuose kepė ir klykė. Todėl: Hosianna ant augštybių!

Krikščionybė yra tai didžiausias humbugas, kokį tik žmonės galėjo išsvajoti.

"Nė pragaro vartai bažnyčios nepergalės," ramina save romiokai, o tuomtarpu plustas, burnojasi ant laisvų žmonių kiek tik jų dievais sustiprintas pilvas pavelina, o jų laikraščiai, tai vis du trečdaliai pašvesti laisvamanių ir socialistų blagaslovijimui. Jei jau tos bažnyčios nieks nepergalės, ir jei tų laisvamanių ir socialistų taip nedaug tėra, tad kam tas amžinas baimatingas bambėjimas, kaip ubagai kruopas barstant?

Dangus po mirčiai yra tai chloroforma, su kurios pagalba žmonija yra "apglušinama" kunigų ir valdonų dėlto, kad jie galėtų geriau plėsti ir monyti pinigus.

Dievas sutvėręs pasaulį, pažiūrėjo į savo darbą, ir pagyrė pats save sakydamas: "Labai puiku." Vienok neilgai trukus jis gailėjosi savo nuveikto darbo, ir supykęs viską išnaikino, paskandindamas visą svieta. Pui-kus tai Dievas!

Per šešias dienas Dievas sutvėrė pasaulį. Ką jis prieš tas šešias dienas veikė per amžius?

Per šešias dienas Dievas sutvėrė pasaulį, o septintoje pradėjo ilsėtis ir dabar tebsi-ilsis iki po šiai dienai. Kada jis išsiilsės ir pradės vėl ką nors tverti? Po šešių dienų darbo jau rodos biskį kaip ir perilgai ilsisi!

Kunigai pasistaipydami pasakoja apie grožybės ir linksmybės dangaus, bet kada prisieina jiems patienas į tą dangų pradėti keliauti, tai spardosi kaip asilas ant kopiečių vedamas.

Jei sulyginame mes Velnią su Dievu, iš rodo kad Velnias yra galingesnis, kitesnis ir daugiau pelno kaip Dievas. Velniui visur sekasi, jis visur išlošia ir Dievui visur tik nesmagumus iškerta. Vargšas Dievas tik sėdi kertelėj ir Velniui jokių būdu neišgali "atkeršyti."

Visokie palmistai, burtininkai, ateities pranašautojai, magikai ir net spiritualistai, yra areštuojami už viliojimą nuo žmonių pinigų melais ir apgavyste, bet kunigai-viliu-gai dar liuosai savo gešeftą tebvaro. Kada priaugs žmonės, kad ir šiems bus uždrausta paikystė į aukso šaltinį paversti?

Tikintieji neturi ant ko savo nuomonių paremti, apart svajonių, nedarodomų galemybių. Juk jei žmogus gali tikėt kad yra vienas Dievas su trimis veidais, o gal turi septynis veidus? Koks skirtumas tikinčiam, nors devynagalvis siaubunas, ar ne vis tas pats? Vien protaujantis laisvamanis neturi ant ko savo pertikrinimus paremti.

Eksplūzija suardē beveik visā Halifaxā (Kanadoj) miestā. Bažnyčios ir parapijinēs mokyklos beī kļioštoriai subirējo taipat kaip ir arklydēs ir paprasti namai. Jei kataliku Dievas yra, jis netrotytū paaīskindamas mums su koku tikslu jis nunovyjo šimtus nekaltu kudikiū neī parapijinējē mokykloje esančius, ir sugriovē savo bažnyčias. Gal ir jis užsikrētē vokiško vandalizmo naikinimo dvasia?

Dora ir prakilnumas priklauso nuo sauzinēs o ne nuo maldingumo ir priēmimā pasakū už teisybę.

Evangelistai ir pats Kristus kalbēdamas apie žmones, tankiausiai juos lygino prie aviū, rodas kaip ir atjausdami, kad ateitye kunigai galēs su dauguma žmoniū kaip su avelemis elgties. Kristaus tikėjimas turētū but pavadinatas "avirgalviū tikėjimu."

Visi tikėjimai yra savos rūšies įnagai mulkiū kišeniū aptuštinimui, bet katalikystē gauna auksini medalį kaipo geriausias tam tikslui.

Jei niekšystē butū delegatu, tad beveik kiekvienas kunigas butū viens pats seimu.

Kokia Nelaimė, Kad Caras Uždarytas!

KAS PASAKYS?

"Kur dingo tas laikas, kada 'laisvinei' ir 'keleiviniai' kalbėtojai dažnai kalbėjo LSS. kuopoms imdami "riebias" užmokestis ir garsinos savo "biznius", dykai?"—klausia "Ateitis." Mes atsakysime:

Jie pasitraukė idant duoti progą lietuviams susipažinti kokiais nepraustaburniais yra "vienybinkinei" ir kokiais klausytojus migdančiais ir stenėtojai yra "ateitininkinei" kalbėtojai, kurie veržiasi už dyką kalbėti. Kada visuomenei prisiėjo klausyties tokių kalbėtojų, kokius "Vienybė" ir "Ateitis" gali suteikti, tad kalbėtojams iš "Laisvės" ir "Keleivio" rengėjai siūlo du ir tris syk "riebesnius" atlyginimus, kad tik jie važiuotų kalbėti.

Kaip matote, savos rūšies išrokavimas.

Kalbėtojas.

PER TANKIAI LENDA.

Pirkėja:—Ar tos vištos dėda?

Pardavėjas:—O taip. Labai dėslios. Aš randu po dvyliką kiaušinių ant sykio.

Pirkėja:—Tos aštuonios vištos sudeda po dvyliką kiaušinių?

Pardavėjas:—Šventa teisybė!

Pirkėja:—Tad gerai, aš perku jas!

Po poros savaitių:

Pirkėja:—Tu sukčiau, niekadėjau! Sa-
kei, kad tos vištos padeda po dvyliką kiaušinių, o aš niekados nerandu daugiau, kaip tik du-tris kiaušinius ant sykio!

Pardavėjas:—Na, jūs ėjot kas dien kiaušinių jieškoti.

Pirkėja:—Taigi...

Pardavėjas:—Pertankiai! Reikia eit' sykį į savaitę, tai ir jūs rasite po dvyliką, kaip sakiau.

LABAI MOTERIŠKAS.

Poni ir ponas Romanai, pasilikę namie vieną vakarą, pradėjo diskutuoti apie tulą poną Dupiškį. Aš nesuprantu, kaip tu gali sakyti, kad ponas Dupiškis labai moteriškas?

Jo balsas toks storas ir visados taip garsiai kalba, patėmijo, poni.

Taip, mano miela, bet jis kalba visados be perstojimo.

Marijonas.

Beregis Vanka, Pasilakei!...

BURDINGIERIŲ BĖDOS.

Šeimininkė Ona B. iš Grand Rapids bėdavoja, kad ji turinti daug nesmagumų su savo keturiais burdingieriais (įnamiais), kurie pirma kabinimo sviesto, aplaižo peilius, kad slydžiau piautų.

Aš patarčiau, kad šeimininkės turinčios tokius neviežlybus burdingierius, kurie apseilioję peilius į sviestą kiša, pamokinti geriausias budas, tai peilių galus prikamšiti mažomis spilkutėmis. Tat kada tie nelabieji pradės laižyti peilius, "susiskrečys" sau liežuvį, ir daugiau peilių į burną nemurdys.

Gaspadinė Marijona.

JO PATIES KALTĖ.

Vaikinas atėjęs pas savo sužadotinės tėvą:

—Pone, jūsų duktė prižadėjo buti mano pati.

Senis:—Nuo manęs nesitikėk pasigailėjimo, tu turėjai žinoti, kad kaž panašaus atsitiks lankanties po penkis vakarus į savaitę.

Marijonas.

Bailus Ramybēs Angelas.

Kardininkams.

Draugu prašytume, kad netik atnaujinātu savo prenumeratā, bet podraug prisiustu prenumeratā ir vieno antro naujo skaitytojo. Pakalbinti nesunku, o gauti doleriu dēļ "Kardo" ant metu yra lengva tiems, kurie nori mums dabartiniu brangenybiu laike pagelbėti. Pamēginkite!

Draugai kuriu raštai netelpa, nerugokite. Matote patis, kiek teturime vietas. Prie dabartinēs brangenybēs popieriaus ir darbo, padidinti "Kordo" neišgalime, ir todēl vos dešimtā dalis visu raštu tegali tilpti.

Revoliucijas Paveikslai buvo išsibaigē ir negalējome daugiau begauti. 15. kovo (March) gausime vēl, ir todēl ispildysime

senuosius orderius ir naujus prisiusime. Atminkite, dabar bus jau paskutinē proga gauti Rusijos Revoliucijos paveikslus. Jų kaina 25c. Agentams didelis nuošimtis.

Kunigo Bimbos Biblija jau baigiasi. Turime nedaugiau 300. Jūs yra tikėtai po 75c. Kaip ši laida pasibaigs, tai tos puikios knygų su galybe paveikslų negalima bus begauti. Užsisakykite dabar!

Mes patariame perskaityti mūsų knygų katalogą, kurs telpa ant viršelių, ir apskiai užsisakyti knygų, nes tuomi sušelpsite save dvasiškai, o mums suteiksite jėgos gerinti ir stiprinti "Kardą."

M. Gruzinskaitė,
Administratorė.

PRIVATIŠKA KUNIGO BIMBOS KORESPONDENCIJA

"Kapelionui Bimbai,

Dyasiškam Vadui Kardinkų Legijono.
Dvasiškas Tėve ir Vade!

Visame pasauly karei siaučiant, žmogus be aštraus "Kardo" buti negali. Bet ir "Kardą" turint, vienas kareivis ne ką nuveiksi prieš Tamsos galybių legijonus, apsisarvavusius kryžiais, prietarais ir mulkinimo gazais. Todėl manau, kad šviesos kareiviai turi organizuotis į savo legijonus, ir "Kardinkų Legijonas" yra atsakančiausia militariška organizacija šioj militarizmo gadynėj. Taigi prisijūnčiu čionai \$5.00, ir prašau mane įtraukti į "Kardinkų" legijonierius. Lai mūsų "Kardas" visada buna taip aštrus, kad jokie apuokai prieš jį šokti nedrįstų!"

Forest Lake, Ill.

J. J. Pocius.

Legionierius Pocius į laiką primena visiems mano parapijonams, jog laikas stiprinti Kardinkų eiles. Aš šiuomi ir atsišaukiu į visus kariautojus prieš Tamsą, kad tuojais spiestųsi po jų paparčiu. Išlygos yra sekančios:

\$5.00 įmokėti į Kardinkų legijonierių išdą, padaro legionieriu ant 10 metų, ir organas "Kardas" bus siunčiamas per tą laiką.

\$10.00 įmokėti suteikia titulą Kardinkų kapitono, ir organas bus siunčiamas per 20 metų.

\$25.00 įmokėti, suteikia titulą Kardinkų generolo, ir organas eis visiems generolams per visą amžių.

Taigi aš šaukiu visus šviesos kareivius į Kardinkų eiles!

Generalis Kapelionas Bimba.

"Iš tolimo San Francisco siunčiu Jums kun. Bimba. parapijines duokles, savo ir da trijų savo draugu. Lai "Kardas" buna mūsų dvasiškos stiprybės šaltiniu.

Eldoradietis."

"Pralotas Bimbą teiksis priimti mano metinę duoklę ir podraug duoklės kity dviejų parapijonų. Manau, jog neatsisakysite juos užrašyti į savo ištikimųjų ir kovotojų eiles. Schenectady, N. Y. Andrew Luke."

Jei aš turėčiau norš tukstantį tokių vikarų, kaip šis mano bendras, tai yra nors vieną iš penkių mano parapijonų, tai mano organas kaip bematant virstų iš 34 puslapių į 52 arba 68. O kodėl negalima? Vien todėl, kad nekurie mano parapijonai biskutį tingi, tai viskas. Pásidaruokite draugai, gaukit daugiau parapijonų, o iš to patis naudą turėsite, nes aš galėsiu jums didesnį ir gražesnį organą išleisti.

"Nors kaipo griešninkas nesiū vertas Tavo šventos malonės ir tavo ir Tavo cnatlivos gaspadinės nekaltybės, vienok drįstu apieravoti savo dolerių ant švento rašto intencijos ir melsti kad apginkluotų mane nepergalimu "Kardu." Aplaikęs tą viską, galėsiu ramiai sau laukti dangaus karalystės, nes su "Kardu" ne tik kad nė pragaro vartai, bet nė pats pragaras manęs nepergalės."

Detroit, Mich.

Sakninimod Bog.

"Prisipažįstu, buvau išvirtęs iš kelio, bet štai sutrinime dvasios grižtu atgal į tavo šventą parapiją. Ištiesk ranką, kad dolerinė prasprustų."

A. M. Pakšys.

"Čion metinė mano parapijos duoklė, kad ir toliau auksaburnio Bimbos pamokslai skambėtų mano namuose. Bimbos parapija yra pigiausia ir daugiausiai dvasiškos naudos teikianti. Be jo šventų evangelijų yra nuobodu buti, ir velinu ir savo draugams prie jo partijos prisidėti, o žinau kad jų namuose Tamsos šmėklai vietos neliks.

A. Bimbos Parapijonas."

"KARDAS"

Illustrated Monthly Magazine of
Humor and satire.

Published by "Friends of Liberty"

251 Broadway,

So. Boston, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR

In the U. S. of N. A. \$1.00

In Canada and Europe \$1.25

Single copy 10c.

"K A R D A S"

Iliustruotas Juokų bei Satyros mėnesinis žurnalas.

Leidžia "Laisvės Draugas"

251 Broadway,

So. Boston, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoje \$1.00

Canadoje ir Europoje \$1.25

Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter April 25, 1917
at post office at Boston, Mass. under the Act of
March 3, 1879.

True translation filed with the post-
master at Boston, Mass., on February
27, 1918, as required by the Act of
October 3, 1917.

Tikietas į Dangų.

LOCA IN CAELUM ET DONA DOMUM
LECTOR "KARDAS".

Rex caelestis:

JAHOVA ET FILIUS

Serviens portae, caelestae: PETRUM

ANNO DOMINI MCMXVII.

PASARGA: Su šiuo tikietu į dangų bus
pleidžiami tik "Kardo" skaitytojai. Todėl,
katrie po mirė ai norit dievo vėdą paregėti,
tuoj užrašykite "Kardą." Tapęs "Kardo"
skaitytoju, tapsi ir dangaus gyventoju. Už
vieną dolerį į metus dangus užtikrintas "šiuur."

Šventas Petras.

KIEKVIENĄ DIENĄ

kada tukstančiai darbininkų išeina iš
fabrikų, juos pasitinka vaikai, parda-
vinėjantis pirmutinį ir didžiausią lie-
tuvų dienraštį Amerikoje "NAU-
JIENAS." Darbininkai perka ir skai-
to "NAUJIENAS."

"NAUJIENAS" taipgi skaito inte-
ligentai, biznieriiai ir profesionalai.

"NAUJIENAS" taipgi skaito mo-
terys, merginos ir jaunuomenė.

KODEL? TODEL KAD—

"NAUJIENOSE" telpa kiekvieną
dieną daug naujienų, žinių iš karės,
iš viso pasaulio, politiškų, moksliskų,
apie moterų klausimą, apie jaunimo
reikalus. "NAUJIENOSE" taipgi
telpa daug pajieskojimų giminių, pa-
jieskojimų darbų ir darbininkų.

Jūs gi gyvenate pertoli nuo Chi-
cagos, tai vaikai negali Jums "NAU-
JIENU" parduoti. Todėl, tuojaus
išpirkite Money Orderį ant \$5.00, o
"NAUJIENOS" ateis pas Jus į na-
mus per vienų metus KASDIEN!

O jeigu vienorėtumet tiek pinigų
paklot ant karto, tai prisiųskite Mo-
ney Orderį ant \$3.00, o gausite "NAU-
JIENAS" kasdien per pusę metų.

O jeigu nesitikite nei pusę metų
ant svieto gyventi, tai, po šimts pyp-
kių, prisiųskite Money Orderį nors
ant \$1.75, o gausite "NAUJIENAS"
kasdien per tris mėnesius!

Kaip?! Sakotė, nenorite katę maiše
pirkti? Labai stebėtina! "NAU-
JIENOS" eina jau ketvirtį metų, jas
leidžia NAUJIENŲ BENDROVĖ—
darbo žmonės, nė kokį ten pilvuzai ar
bankieriai, o Jūs dar su jomis neapsi-
pažinę! Tad tuojaus siųskite mums
atvirutę, o gausitė vieną numerį ant
pažiūrėjimo už dyka!

"NAUJIENOS"

1810 S. Halsted st.

Chicago, Ill.

"Dangų ir peklo būvau; Dievą ir
velnią mačiau, bet tokios puikios ir
navatos knygos, kaip knyga

SAUJA PIPIRŲ

SEBBERNIAMS IR SEBBERGEMS
tai dar nemačiau,"—sako Kunigas
Bimba. Knygos kaina tik 35 centai.
Knyga puošia artistiški paveikslai.

Ją galima gauti "Kardo" knygyne,
"Kardas," 255 Broadway, So. Bos-
ton, Mass., arba pas A. Pipirnikas,
2023 St. Paul ave., CHICAGO, ILL.
P. S. Pinigus galima siųsti stampomis.